

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ
ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 17. ЈАНУАРА 2007. ГОДИНЕ**

Председник већа: Наставак главног претреса у кривичном предмету К.П. бр.5/03 у кривичном поступку против опт. Милорада Улемека и других, по оптужници Окружног јавног тужилаштва у Београду – Специјалног тужиоца КТС. бр. 2/03 од 21. августа 2003. године.

Констатује се да је веће у истом саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић, пуномоћник породице оштећеног Председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића адвокат Срђа Поповић и адвокат Дошен Мајкић Нино, пуномоћник оштећеног Милана Веруовића, нико, окривљени Милорад Улемек са браниоцем адвокатом Слободаном Миливојевићем, окривљени Звездан Јовановић са браниоцем адвокатом Ненадом Вукасовићем, окривљени Александар Симовић са браниоцем адвокатом Желимиром Чабрилом, који је бранилац и окривљеног Милоша Симовића коме се суди у одсуству, бранилац окривљеног Владимира Милисављевића адвокат Александар Поповић, бранилац окривљеног Нинослава Константиновића адвокат Жељко Грбовић по заменичком пуномоћју адвоката Оливере Ђорђевић, бранилац окривљеног Сретка Калинића адвокат Александар Ђорђевић, бранилац окривљеног Милана Јуришића званог «Јуре» адвокат Жељко Грбовић по заменичком пуномоћју адвоката Александра Зарића, окривљени Душан Крсмановић са браниоцем адвокатом Милованом Комненићем, окривљени Саша Пејаковић са браниоцем адвокатом Крстом Боботом, окривљени Бранислав Безаревић са браниоцем адвокатом Жељком Грбовићем и окривљени Жељко Тојага са браниоцем адвокатом Крстом Боботом.

Главни претрес у наставку је јаван.

Настављамо доказни поступак.

У доказном поступку се изводе процесне радње саслушања сведока по предлогу одбране оптуженог Милорада Улемека, а које је веће након већања и гласања усвојило.

Данас су позвани, молим да уђу у судницу да констатујемо, Павасовић Жељко, Крстић Славиша и Лончар Слободан.

Адв. Желимир Чабрило: Хтео сам да вас замолим за одобрење. Обзиром да сте у петак заказали суочење Симовића са сведоцима сарадницима, обзиром да немамо могућности када да имамо посету њему у затвору, да би смо договорили око тога, да ли дозвољавате да у паузи овог данашњег заседања предам Симовићу један кратак подсетник на две и по стране само које су то околности на које се суочава?

Председник већа: Добро. Можете предати. Прво ћете показати стражи да они виде о чему се ради шта предајете. Они ће то дозволити. Али Симовић је добио све транскрипте.

Адв. Желимир Чабрило: Јесте, али нема времена ни снаге да све то поново прочита до петка.

Председник већа: Добро. Нисте ни ви суду то доставили све, него само са бројем стране у предлогу, па можете и њему исто тако да дате.

Адв. Желимир Чабрило: Хвала.

Председник већа: Констатујем да су на претрес приступили сведоци Лончар Слободан, Крстић Славиша и Павасовић Жељко.

Нека остане у судници Лончар Слободан, а Павасовић Жељко и Крстић Славиша удаљавају се из суднице до позива суда.

Лончар, изволите, приђите овде за говорницу.

Имате ли личну карту код себе? Дајте ми.

Слободан Лончар, име оца?

Сведок Лончар Слободан: Бранко.

Председник већа: Дан, месец и година вашег рођења?

Сведок Лончар Слободан: 6. октобар 1971. године.

Председник већа: Где сте рођени, у ком месту?

Сведок Лончар Слободан: Рођен сам у Задру, Република Хрватска.

Председник већа: Кажите ми шта сте по занимању?

Сведок Лончар Слободан: По занимању сам рударски, завршио сам средњу рударску школу, смер...

Председник већа: Гласније говорите да вас чујем. Шта радите тренутно?

Сведок Лончар Слободан: Тренутно радим у Министарству унутрашњих послова у Жандармерији.

Председник већа: Како?

Сведок Лончар Слободан: У Жандармерији.

Председник већа: У Жандармерији?

Сведок Лончар Слободан: Да.

Председник већа: Добро. Адреса вашег стана?

Сведок Лончар Слободан: Проте Милана Смиљанића број 1, Чајетина.

Председник већа: Је ли тамо живите или сте само тамо пријављени?

Сведок Лончар Слободан: Тамо живим госпођо.

Председник већа: Молим?

Сведок Лончар Слободан: Тамо живим.

Председник већа: А где имате тамо Жандармеријску јединицу?

Сведок Лончар Слободан: Не. У Београду радим.

Председник већа: Па, кажите.

Сведок Лончар Слободан: У Београду радим.

Председник већа: Кажите адресу где сте запослени?

Сведок Лончар Слободан: Нисам чуо?

Председник већа: МУП Србије, где је та Жандармерија, где је седиште?

Сведок Лончар Слободан: Београдски одред, Раковица.

Председник већа: Број?

Сведок Лончар Слободан: Раковица.

Председник већа: Добро. Идентитет утврђен на основу личне карте рег. број 276657 која је издата 04. 09. 2001. године, а лични број 0610971382719.

Ви знате да је овде у току кривични поступак против Милорада Улемека, Звездана Јовановића, Пејаковић Саше, Жељка Тојаге, је ли вам то познато?

Сведок Лончар Слободан: Познато ми је.

Председник већа: Јесте ли у сродству са неким од њих?

Сведок Лончар Слободан: У сродству нисам.

Председник већа: Јесте ли у сродству са оштећенима?

Сведок Лончар Слободан: Не.

Председник већа: Добро. Као сведок дужни сте пред судом да говорите истину. За лажно сведочење се кажњава по закону. Нисте дужни да одговарате на питања којима би себе или себи блиска лица извргли кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети. Дужни сте да суду пријавите сваку евентуалну промену адресе боравишта или пребивалишта.

Јесте ли разумели ову поуку?

Сведок Лончар Слободан: Разумео сам госпођо.

Председник већа: Поред овога што сам Вас упозорила на Ваше обавезе као сведока пред судом ћете положити заклетву. Уколико сте сагласни са текстом заклетве рећи ћете «да», уколико нисте сагласни Ви ћете дати образложење због чега не желите да положите заклетву.

Текст заклетве гласи: «Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Јесте ли сагласни са овим текстом?

Сведок Лончар Слободан: Да.

Председник већа: Добро. Ви сте предложени као сведок, како сам већ рекла, од стране одбране оптуженог Милорада Улемека на околности, а то ћете ви нама испричати где сте ви радили у току 2003. године, шта знате, где сте били са послом, шта сте радили 11. и 12. марта 2003. године и да ли сте у те дане видели оптуженог Милорада Улемека и ако јесте где и опишите нам шта се то дешавало? Изволите.

Сведок Лончар Слободан: Мораћу прво да вам кажем госпођо 11. марта ујутру ми је завршена моја смена и отишао сам кући, јер ми смо тада имали принцип рада три дана радимо, три дана смо слободни.

Председник већа: Колико сте радили?

Сведок Лончар Слободан: Имали смо принцип рада три дана радимо, три дана слободни. А ја сам био слободан од 11. ујутру, следећа три дана.

Председник већа: Значи 11. и 12. марта нисте видели окривљеног Улемека?

Сведок Лончар Слободан: Не. Нисам га видео.

Председник већа: Добро. Реците ми где сте Ви радили у марту месецу, где сте били распоређени са послом?

Сведок Лончар Слободан: У марту месецу био сам распоређен на обезбеђењу пуковника Улемека и његове породице.

Председник већа: Од када сте то радили на тим пословима?

Сведок Лончар Слободан: Од почетка маја 2002. године.

Председник већа: Маја?

Сведок Лончар Слободан: Маја 2002. године.

Председник већа: До тада где сте радили и на којим пословима?

Сведок Лончар Слободан: До тада сам био радио у том одељењу за заштиту личности и објеката. Пре тога...

Председник већа: Је ли то одељење при ЈСО-у или?

Сведок Лончар Слободан: Одељење при ЈСО-у, а пре тога сам био у оперативном делу јединице у Кули.

Председник већа: Кажите Ви мени колико сте дуго Ви били припадник Јединице за специјалне операције?

Сведок Лончар Слободан: Од 1998. године.

Председник већа: 1998. године?

Сведок Лончар Слободан: Да. Прво резервни састав, а касније активни састав.

Председник већа: По чијем наређењу сте Ви дошли да обезбеђујете кућу оптуженог Милорада Улемека?

Сведок Лончар Слободан: Дошао сам по наређењу начелника Тинка. Заборавио сам презиме. Али он нам је био начелник у том одељењу.

Председник већа: Је ли можете да нам набројите лица која су са вама завршила смену 11. марта 2003. године?

Сведок Лончар Слободан: То су Ненад Шаре, Кесић Југослав, ја, Вујанић Небојша, Аксић Звездан, Кошанин Југослав, био је онај дечко, не знам, не могу, заборавио сам име, он није био припадник јединице.

Председник већа: Добро. Је ли то значи да је било две смене које су обезбеђивале објекат Милорада Улемека?

Сведок Лончар Слободан: Госпођо, ми смо били његово лично обезбеђење.

Председник већа: Лично?

Сведок Лончар Слободан: Да.

Председник већа: Добро. Кажите ми да ли сте видели господина Улемека или окривљеног Улемека 10. марта?

Сведок Лончар Слободан: То вам не бих могао рећи.

Председник већа: Добро. Је ли се не сећате или?

Сведок Лончар Слободан: Не сећам се. Него једноставно се не сећам.

Председник већа: Можете ли нешто да нам кажете са каквим наоружањем сте Ви располагали као пратилац оптуженог Улемека?

Сведок Лончар Слободан: Имали смо своје лично наоружање, аутоматско оружје и ЦЗ пиштољ.

Председник већа: Молим?

Сведок Лончар Слободан: Аутоматску пушку и пиштољ, службено наоружање.

Председник већа: То је службено наоружање?

Сведок Лончар Слободан: Да. Службено наоружање.

Председник већа: Са тим сте били задужени у јединици?

Сведок Лончар Слободан: Да.

Председник већа: О томе је вођена евиденција у то време?

Сведок Лончар Слободан: Вероватно постоји.

Председник већа: Кажите ми та аутоматска пушка које марке је била?

Сведок Лончар Слободан: Модел 92.

Председник већа: Шта сте још имали од тих аутоматских пушки као наоружање у том обезбеђењу?

Сведок Лончар Слободан: Био је један «Хеклер».

Председник већа: «Хеклер»?

Сведок Лончар Слободан: «Хеклер», да. Али аутоматско оружје.

Председник већа: Кажите ми да ли можете да нам кажете нешто ближе о том «Хеклеру»?

Сведок Лончар Слободан: То је аутоматско оружје које има 30 метака и користи калибар 9мм.

Председник већа: Да ли су и остали припадници имали то аутоматско оружје?

Сведок Лончар Слободан: Не. То је био ту један тај «Хеклер», колико се могу сетити.

Председник већа: Кажите ми да ли Вам је нешто познато да ли сте у оквиру објекта оптуженог Улемека видели пушку «Хеклер Кох» ГЗ?

Сведок Лончар Слободан: Не госпођо.

Председник већа: Да ли вам је познато да ли је била тамо?

Сведок Лончар Слободан: Није ми било познато.

Председник већа: Није била?

Сведок Лончар Слободан: Ја је нисам видео, а и није ми познато да је била.

Председник већа: Добро. Кажите ми да ли познајете ви Пејаковић Сашу?

Сведок Лончар Слободан: Познајем.

Председник већа: Добро. Јесте ли њега виђали тих дана?

Сведок Лончар Слободан: Пејаковића сам виђао, не могу вам рећи тачан датум који је јер да ли је 10., 9. или 8. мало је давно време било, али у тих три дана био је ту један дан.

Председник већа: Где је био?

Сведок Лончар Слободан: У кући.

Председник већа: Одакле је он дошао ту?

Сведок Лончар Слободан: Не знам стварно.

Председник већа: Је ли знате на којим пословима је он радио у то време?

Сведок Лончар Слободан: Пре тога је био тамо код Душана Спасојевића.

Председник већа: Ви конкретно кажете, радили сте као у пратњи оптуженог Улемека?

Сведок Лончар Слободан: И његове породице госпођо.

Председник већа: И његове породице. Конкретно да ли сте Ви пратилац или сте били возач?

Сведок Лончар Слободан: Поновите ми.

Председник већа: Да ли сте били пратилац или возач?

Сведок Лончар Слободан: Радио сам и једно и друго.

Председник већа: Од чега је то зависило?

Сведок Лончар Слободан: Па, од сплета околности.

Председник већа: Ко је одређивао шта ћете којег дана да радите?

Сведок Лончар Слободан: Шаре Ненад у мојој смени.

Председник већа: А у другој смени?

Сведок Лончар Слободан: У другој смени је био Вукашин.

Председник већа: Презиме? Говорите о Вукашину Вукашиновићу?

Сведок Лончар Слободан: Да. Да.

Председник већа: Добро. Да ли познајете Лазара Никића?

Сведок Лончар Слободан: Познајем.

Председник већа: Је ли он радио у Вашој смени?

Сведок Лончар Слободан: Не. Он је радио да кажем у другој смени.

Председник већа: Вама је био непосредни старешина ко?

Сведок Лончар Слободан: Ненад Шаре.

Председник већа: А Никићу?

Сведок Лончар Слободан: Он и Вуле су се мењали.

Председник већа: Вукашин Вукашиновић и он је ли?

Сведок Лончар Слободан: Молим?

Председник већа: Вукашин Вукашиновић и он су се мењали? Добро. Око колико сати сте ви напустили овај објекат 11. марта?

Сведок Лончар Слободан: Ујутру негде, можда око 6 или 6,30 часова, јер знам да сам отишао аутобусом кући у 7,30 часова.

Председник већа: Добро. Кажите ми да ли сте се поново враћали на овај објекат после догађаја од 12. марта?

Сведок Лончар Слободан: Вратио сам се госпођо 12. марта али негде око 22,00 часа.

Председник већа: По чијем позиву?

Сведок Лончар Слободан: Тада сам добио позив 12. негде око да кажем 3 или 4 сата после подне да се јавим на Сењак у команду тамо где је моје било радно место. Звао ме је Шапоња. После тога сам се чуо са Ненадом Шареом. Рекао ми је да дођем кући код господина Улемека.

Председник већа: И?

Сведок Лончар Слободан: И дошао сам негде око 22,00 часа, можда 22,30 часова увече, пошто ја живим далеко. Дошао сам тамо у кућу и видео моје колеге.

Председник већа: Кога сте затекли од Ваших колега?

Сведок Лончар Слободан: Од мојих колега?

Председник већа: Да.

Сведок Лончар Слободан: Па, прескочићу вероватно некога, али ту је био Ненад Шаре, Синобад Ненад, углавном били смо ми из обезбеђења.

Председник већа: Из обе смене?

Сведок Лончар Слободан: Да.

Председник већа: А јесте ли се претходно јавили у Сање Живановић или сте дошли?

Сведок Лончар Слободан: Не. Дошао сам директно.

Председник већа: А зашто ако сте прво добили наредбу да идете у Сање Живановић, зашто онда идете на објекат?

Сведок Лончар Слободан: Па, рекао сам вам малопре зато што је Шаре Ненад био упознат када смо слободни, када шта.

Председник већа: Знам. Али добили сте наредбу да се јавите?

Сведок Лончар Слободан: Да. Али ја сам после тога звао Шареа и рекао ми је да ипак дођем вамо у кућу. Ја сам после јавио Шапоњи да идем овамо и то је то.

Председник већа: Да ли сте Ви некада са оптуженим Улемеком одлазили у Шилерову улицу у Земуну?

Сведок Лончар Слободан: Одлазили смо сви заједно.

Председник већа: Када сте били последњи пут, је ли Вам то познато, 2003. године пре атентата?

Сведок Лончар Слободан: Не знам тачан датум. Али углавном смо одлазили.

Председник већа: Колико, ја Вас питам последњи пут пре атентанта, можете ли да се сетите оквирно, не морате тачно да ми кажете?

Сведок Лончар Слободан: Па, све што бих рекао било би нагађање. Можда је био децембар, можда је био јануар. Стварно не знам.

Председник већа: У фебруару и марту нисте били?

Сведок Лончар Слободан: Не знам, јер ја сам касније возио децу у школу, у вртиће и тако.

Председник већа: Добро.

Сведок Лончар Слободан: Све би било нагађање да вам кажем.

Председник већа: Ја више немам питања за овог сведока. Да ли чланови већа имају питања?

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Тог 12. марта увече када сте дошли око 22,00 часа, кога сте видели од чланова породице?

Сведок Лончар Слободан: Па, нисам видео никога госпођо јер сам дошао, ми смо били у једном делу куће, а господин Улемек и његова породица су били у једном другом. Ја сам касније узео једно возило и одвезао га у Липовицу.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Кога?

Сведок Лончар Слободан: Возило. Обично возило. Вратили смо возило у Липовицу.

Председник већа: А ко Вам је дао наредбу да вратите возило у Липовицу?

Сведок Лончар Слободан: Ненад Шаре.

Председник већа: Да ли је то било једино возило које сте вратили у Липовицу или су се сва возила вратила?

Сведок Лончар Слободан: Вратили смо сва возила.

Председник већа: Добро. Ви кажете били сте у другом делу куће оптуженог Улемека.

Сведок Лончар Слободан: Да.

Председник већа: Како је у принципу када сте били на послу, када је то била Ваша смена, да ли сте ви иначе имали могућности да видите оптуженог Улемека или га само 12. нисте видели?

Сведок Лончар Слободан: Имао сам прилику да видим господина Улемека.

Председник већа: Како, на који начин?

Сведок Лончар Слободан: Па, просто и једноставно госпођо.

Председник већа: Како, на који начин пошто кажете били сте у другом делу куће, па кажете 12. га нисте видели. Сада нам испричајте како сте га то виђали других дана, само када Вас позове да идете у пратњу или је било могућности да га видите?

Сведок Лончар Слободан: Ево ја ћу вам рећи један обичан пример. На пример одвезем дете у вртић или када га вратим заспе, дете заспе у ауто и узмем у наручје дете и однесем га горе у кућу. И господин Улемек или његова супруга отворе врата.

Председник већа: Добро. А овај објект у коме сте Ви боравили, колико је далеко од куће оптуженог Улемека? Да ли је то у низу, да ли је то одвојен објект, мало нам то опишите? Са леве, са десне стране, колико далеко?

Сведок Лончар Слободан: Лева страна куће, ми смо је користили, а десну страну...

Председник већа: Молим?

Сведок Лончар Слободан: Леву страну куће ми смо користили, а десну страну господин Улемек и његова породица. А далеко, не знам како да вам кажем.

Председник већа: Је ли то све исто двориште?

Сведок Лончар Слободан: Да. Да.

Председник већа: А да ли сте видели супругу оптуженог Улемека 12. марта?

Сведок Лончар Слободан: Не. Нисам видео. То је ипак већ касно увече било. Нисам видео.

Председник већа: Добро. Да ли има још питања?

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Павасовић Жељко и Крстић Славиша у чијој су смени они били?

Сведок Лончар Слободан: Крстић Славиша је био у контрасмени од мене, а Павасовић он уопште није био у обезбеђењу код господина Улемека тада у којем периоду ви мене питате, тада није био.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесте ли се Ви некада директно, је ли Вас позивао некада и рекао оптужени Улемек Вас лично телефоном или сте све комуникације вршили преко других лица?

Сведок Лончар Слободан: Мислите иначе овако у току посла?

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да.

Сведок Лончар Слободан: Не. Не. Никада нас није позивао. Бар мене није.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: После тог 12. марта јесте ли чули, видели, јесте ли чули за њега, видели га, било шта?

Сведок Лончар Слободан: Не. Нисам.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Шта значи то? Нисте га ни видели ни чули?

Сведок Лончар Слободан: Па, нисам га ни видео, нити сам чуо. Колико новине могу да дозволе да чујем, ето то је све.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Не питам за новине.

Сведок Лончар Слободан: Не. Не. Јер ја сам тада био у Сењаку.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: То када питам видели, чули ви, не мислим на то што сте сазнали из новина, него други чланови обезбеђења, неке информације, контакти?

Сведок Лончар Слободан: Не. Јер после су мене ухапсили и одвели у ЦЗ.

Председник већа: Када после?

Сведок Лончар Слободан: Па, 25. марта.

Председник већа: Сада ми реците након тог 12. марта када сте се јавили овде у кућу оптуженог Улемека, па кажете одвезли сте возило у Липовицу. Шта сте даље радили, Ваше кретање после тога?

Сведок Лончар Слободан: Одвезао сам то возило у Липовицу. У Липовици смо се окупили ми из обезбеђења и отишли у три возила за Кулу са својом опремом.

Председник већа: И када сте стигли у Кулу?

Сведок Лончар Слободан: Па, могу Вам рећи пре тога су нас зауставили на Батајници полиција. Уписала нам је бројеве личног наоружања и имена и презимена. Стигли смо, не знам можда је било опет ћу вам рећи нагађам, можда 1 сат после поноћи или...

Председник већа: Добро. Реците ми да ли Ви познајете оптуженог Звездана Јовановића?

Сведок Лончар Слободан: Познајем га.

Председник већа: А да ли знате оптуженог Тојага Жељка?

Сведок Лончар Слободан: Познајем.

Председник већа: За Сашу сте рекли Пејаковића да знате. Можете ли да нам кажете када сте дошли у Кулу, да ли сте некога од њих видели и ако јесте када?

Сведок Лончар Слободан: Видео сам Пејаковића.

Председник већа: Када?

Сведок Лончар Слободан: Па, тих дана на пример од 12. марта па надаље.

Председник већа: Од 12. па надаље колико после 12. сутрадан, после 2, 3 дана или после 5, 10 дана, када сте га видели?

Сведок Лончар Слободан: Па, то Вам сада стварно не могу одговорити на то питање што сте ме питали.

Председник већа: Молим?

Сведок Лончар Слободан: Не знам да ли је то било за дан, два, три. Стварно не знам.

Председник већа: А јесте ли видели оптуженог Звездана Јовановића?

Сведок Лончар Слободан: Звездана знам да сам видео 25. марта зато смо се и руковали, али на Сењаку. Пре тога морао бих мало да размислим да ли сам га виђао по Кули, по центру. Јер ми смо у Кули радили моје обезбеђење ми смо радили како да вам кажем, с времена на време као у патроли били, тако нешто.

Председник већа: А то када сте га видели 25. марта на Сењаку, можете ли да нам кажете, да нам опишете мало тај сусрет када је било, које време, којим поводом сте дошли 25. марта ту?

Сведок Лончар Слободан: То је било негде око 12,00 сати. Изашли смо из зграде он, Душан Маричић, Лечић и потпуковник Крсмановић. Ја сам био напољу и тако. Руковали смо се, ништа посебно.

Председник већа: Да ли сте у Кули виђали оптуженог Тојага Жељка?

Сведок Лончар Слободан: Јесам.

Председник већа: У односу на 12. март када сте га видели?

Сведок Лончар Слободан: Опет Вам кажем стварно не знам.

Председник већа: Не знате? Добро. 11. марта, јесте ли Ви директно отишли кући када се завршила Ваша смена?

Сведок Лончар Слободан: Рекли сте 11. марта?

Председник већа: Да.

Сведок Лончар Слободан: Да, у 7,30 часова ујутру сам отишао кући својој.

Председник већа: Где, у Чајетину?

Сведок Лончар Слободан: У Чајетину, да.

Председник већа: То аутобусом идете?

Сведок Лончар Слободан: Аутобусом.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Где је био оптужени Улемек 12. марта увече?

Сведок Лончар Слободан: Молим?

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Где је био оптужени Улемек 12. марта увече?

Сведок Лончар Слободан: Не знам госпођо.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Не знате?

Сведок Лончар Слободан: Не знам.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Је ли вам рекао Шаре Ненад?

Сведок Лончар Слободан: Ништа ми није рекао. Само ми је рекао да спакујемо неке своје ствари оне личне што смо имали тамо, да ставимо то у Пухове.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Значи није Вам рекао где?

Сведок Лончар Слободан: Не. Ништа нам није рекао.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Хвала.

Председник већа: Да ли заменик Специјалног тужиоца има питања за сведока?

Заменик Специјалног тужиоца: Два питања. Сврха Вашег доласка 12. увече у кућу Улемека?

Сведок Лончар Слободан: Сврха мог доласка?

Заменик Специјалног тужиоца: И свих осталих.

Сведок Лончар Слободан: Па, господине тада је проглашено ванредно стање. И нормално наређење сам добио од својих претпостављених да се вратим да кажем у матичну јединицу. То је све.

Заменик Специјалног тужиоца: Нисте ме разумели. Због чега сте дошли, шта Вам је Ненад Шаре рекао због чега долазите око 22,00 сата 12. марта код Улемека кући? Шта сте радили?

Сведок Лончар Слободан: Нисам господине радио ништа. То је било моје радно место ту.

Председник већа: Не. Не разумете питање. Да ли Вам је Ненад Шаре објаснио због чега да не идете у Сање Живановић тамо, него да дођете у кућу оптуженог Улемека, да ли вам је рекао због чега?

Сведок Лончар Слободан: Не. Није рекао због чега.

Председник већа: И због чега...

Сведок Лончар Слободан: Једноставно ми смо ту радили на том радном месту и сви смо дошли на своје радно место господине.

Председник већа: А ко Вам је дао наредбу да се јавите у Сање Живановић?

Сведок Лончар Слободан: Заменик начелника тог одељења Шапоња како му је име...Само ме је обавестио да дођем у Београд, да је ванредно стање да дођем у Београд што пре.

Председник већа: А није Вам рекао да дођете у Сање Живановић или малопре сте рекли да Вам је рекао да дођете у Сање Живановић?

Сведок Лончар Слободан: Можда сте Ви мене погрешно разумели. Прво ме је звао Шапоња и рекао да дођем пре Шарца. Ајде, ја сам му рекао овако...

Председник већа: И где је рекао да се јавите?

Сведок Лончар Слободан: Молим?

Председник већа: Где је рекао да се јавите? Мало пре сте рекли да је рекао да дођете у Београд у Сање Живановић. Тако сте рекли?

Сведок Лончар Слободан: Да. Јер ја сам био распоређен у том одељењу госпођо.

Председник већа: Добро. Разумем Вас ја.

Сведок Лончар Слободан: И он је узео то тако иде, узме списак и обавести сваког припадника да дође.

Председник већа: То је мени јасно. Сада зашто Ви мењате, је ли по Вама није већи по чину и обавезујућа наредба заменика начелника него Шарца Ненада који је само био руководиоца смене Ваше?

Сведок Лончар Слободан: Па, зато што ми је Шарца Ненад био ту најближи мени. Био је упознат са свим тим системом рада, системом одласка, доласка кући или не знам како да вам то објасним. Једноставно ми је било на крају крајева, било ми је ближе да дођем у кућу господина Улемека него да идем у Сање Живановић.

Заменик Специјалног тужиоца: Колико сте времена остали у тој кући када сте дошли увече око 10,00 сати 12.-ог?

Сведок Лончар Слободан: Остао сам можда неких пола сата, 45 минута.

Заменик Специјалног тужиоца: Сви?

Сведок Лончар Слободан: Ја сам толико остао господине.

Заменик Специјалног тужиоца: А ови остали?

Сведок Лончар Слободан: Не знам. Ја сам сео у возило и одвезао га у Липовицу. Нас тројица у она три Пуха.

Председник већа: Да ли сте неко наоружање возили у Липовицу из објекта оптуженог Улемека тим колима?

Сведок Лончар Слободан: То је била та опрема наша госпођо.

Председник већа: Шта сте Ви возили?

Сведок Лончар Слободан: Верујте ми да не знам шта је било у гепеку. Било је ту оних, од униформе, од овога, од онога, наше наоружање.

Председник већа: У чему је то било спаковано?

Сведок Лончар Слободан: Молим?

Председник већа: У чему је то било спаковано?

Сведок Лончар Слободан: Није било у ничему спаковано. Биле су вреће неке црне од смећа. Тако.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли сте понели Вашу пушку са Вама?

Сведок Лончар Слободан: Моју аутоматску пушку?

Заменик Специјалног тужиоца: Да.

Сведок Лончар Слободан: Знам да је било ту пушака, сада да ли је та моја ту била не знам.

Заменик Специјалног тужиоца: Рекли сте да је у обезбеђењу било припадника који нису били из ЈСО-а?

Сведок Лончар Слободан: Да господине.

Заменик Специјалног тужиоца: Колико је таквих лица било?

Сведок Лончар Слободан: Са нама у смени је радио тај један дечко.

Заменик Специјалног тужиоца: Један...

Сведок Лончар Слободан: Један дечко тај што је радио са мном у смени.

Заменик Специјалног тужиоца: Како се звао? Какав је надимак имао?

Сведок Лончар Слободан: "Баки" звали смо га.

Заменик Специјалног тужиоца: Како?

Сведок Лончар Слободан: "Бак".

Заменик Специјалног тужиоца: "Бак". Шта је он радио у обезбеђењу

Сведок Лончар Слободан: Исто што и ја.

Заменик Специјалног тужиоца: Ко је њега ту ангажовао?

Сведок Лончар Слободан: Не знам одговор на то питање господине.

Заменик Специјалног тужиоца: Ништа више.

Председник већа: Је ли и њему шеф био Шаре Ненад?

Сведок Лончар Слободан: Да.

Председник већа: Добро. Да ли пуномоћници оштећених имају питања? Немају. Да ли одбрана има питања за сведока? Констатујем да одбрана нема питања за сведока. Пуномоћници оштећених немају питања за сведока. Да ли неко од окривљених има питања за сведока? Констатујем да ни оптужени немају питања за сведока. Да ли Ви тражите надокнаду за долазак на данашњи претрес?

Сведок Лончар Слободан: Не госпођо.

Председник већа: Добро. Отпушта се сведок Слободан Лончар. Можете да идете. Ево Вам лична карта. Довиђења. Да ли неко има нешто да примети у односу на исказ саслушаног сведока Лончар Слободана? Констатујем да нико нема ништа да примети у односу на овај исказ. Добро. Молим нека уђе у судницу Крстић Славиша. Имате личну карту?

Сведок Крстић Славиша: Доле ми је на пријему.

Председник већа: Добро. Ви сте Крстић Славиша од оца?

Сведок Крстић Славиша: Ратомир.

Председник већа: Како

Сведок Крстић Славиша: Ратомир.

Председник већа: Дан, месец и година Вашег рођења?

Сведок Крстић Славиша: 04. 05. 1968.

Председник већа: Где сте рођени

Сведок Крстић Славиша: Село Беревце.

Председник већа: Општина

Сведок Крстић Славиша: Штрбци.

Председник већа: Кажите ми шта сте по занимању

Сведок Крстић Славиша: Полицајац.

Председник већа: Где радите?

Сведок Крстић Славиша: У МУП-у.

Председник већа: Која јединица МУП-а

Сведок Крстић Славиша: У ЈЗЗ-у.

Председник већа: Шта то значи?

Сведок Крстић Славиша: То је одељење за заштиту сведока.

Председник већа: Одкад сте у том Одељењу?

Сведок Крстић Славиша: Значи око, после расформирања Јединице, то је било до 2004. године. Не знам тачно датум.

Председник већа: На којим пословима сте радили пре тога?

Сведок Крстић Славиша: Пре тога сам био од 1991. у саобраћају, шест година сам био у сабраћају. Након тога сам прешао у Државну безбедност у Шесту управу.

Председник већа: На којим пословима сте радили?

Сведок Крстић Славиша: Био сам возач.

Председник већа: Добро.

Сведок Крстић Славиша: И возио моторе.

Председник већа: Где сте радили 2003. године?

Сведок Крстић Славиша: 2003.-ће био сам у Јединици?

Председник већа: Којој?

Сведок Крстић Славиша: ЈСО.

Председник већа: Што то мало пре не кажете. Ја Вас лепо питам где сте радили. Све друго причате, то прескачете. На којим пословима сте радили у марту месецу 2003.-ће године?

Сведок Крстић Славиша: Био сам значи у Јединици, био сам као возач исто тамо. Возач.

Председник већа: Возач

Сведок Крстић Славиша: Да.

Председник већа: Можете ли нешто да нам кажете где сте били 11. и 12. марта 2003.године.?

Сведок Крстић Славиша: Био сам код Легије у кући.

Председник већа: Од када сте били, да ли сте ту случајно дошли? Пошто кажете да сте били возач или сте радили у дужем временском периоду, и да ли сте били распоређени на пословима обезбеђења оптуженог Улемека и његове куће и породице?

Сведок Крстић Славиша: Нисам Вас чуо добро.

Председник већа: Молим.

Сведок Крстић Славиша: Нисам Вас добро чуо.

Председник већа: Е баш лепо.

Сведок Крстић Славиша: Стварно не чујем.

Председник већа: Видим да са смешком улазите у судницу и јављате се Вама познатим лицима. Њих не морате ни да чујете него можете само да их видите. Не мислим на оптужене, а мене не чујете и лепо станите и лепо ми одговарајте. Потрудите се да ме чујете. Питала сам Вас колико дуго сте провели на тим пословима у кући и на објекту оптуженог Милорада Улемека?

Сведок Крстић Славиша: Провео сам око девет месеци, тако.

Председник већа: Ко Вам је био шеф?

Сведок Крстић Славиша: Мени је био Никић.

Председник већа: Како му је име?

Сведок Крстић Славиша: Лаза.

Председник већа: Јесте ли Ви писмени, нисам Вас то питала. Пошто видим да сте распоређени на неким пословима. Јесте Ви писмени?

Сведок Крстић Славиша: Да. Писмен.

Председник већа: Молим.

Сведок Крстић Славиша: Писмен.

Председник већа: Е па онда одговарајате на питања и немојте да са мном правите шегу. То да Вам буде јасно. Опомињем Вас да одговарате гласно и јасно и кад говорите о људима да кажете име и презиме, кад говорите о Вашим непосредним старешинама да кажете ко су и шта су. Кад Вас питам где сте радли тада и тада, онда ћете рећи тачно где сте радили. Кад Вас питам колико дуго сте радили и тада ћете, ако знате, на питања суда. Извињавам се, ја Вас нисам опоменула. Ево овако. Пре узимања исказа од сведока, сведок опоменут да је дужан да говори иситну и да не сме ништа прећутати, да је давање лажног исказа кривично дело, није дужан да даје одговоре на питање којима би

вероватно изложио себе или себи блиска лица кривичном гоњењу и знатној материјалној штети и тешкој срамоти. Дужан је да сваку промену адресе и боравишта пријави суду. Поред ове поуке коју сам пропустила да Вам дам одмах приликом уласка, јер сам пратила како се понашате, дужни сте пред судом да положите и заклетву, а текст заклетве гласи: "Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати." Ако сте сагласни са текстом заклетве Ви реците да. Уколико постоје неке сметње или не желите да положите заклетву Ви реците зашто не желите и дајте ако можете образложење. Јесте ли разумели поуку коју смо вам дали и упозорење?

Сведок Крстић Славиша: Да.

Председник већа: Јесте. Што се тиче текста заклетве да ли се заклињете или има неких сметњи да не можете да положите заклетву.

Сведок Крстић Славиша: Заклињем се.

Председник већа: Сад ћемо све из почетка пошто сам ја пропустила да Вам дам поуку и упозорење. Ви ћете нама да кажете од почетка када сте засновали радни однос у МУП-у Србије? Када сте радили у Јединици за специјалне операције? Када сте били распоређени на обезбеђењу оптуженог Милорада Улемека, по чијој наредби? Ко Вам је био шеф смене? На колико сте дана мењали смену? Где сте били 11. и 12. марта 2003. године и ако сте били у прилици, да ли сте тих дана видели оптуженог Улемека у његовој кући или на неком другом месту?

Сведок Крстић Славиша: Почео сам значи у МУП-у да радим од 1991. године. Шест година сам радио у саобраћају, Станица полиције Север. Након тога, после 6 година прелазим у Државну безбедност у Шестој управи, где сам радио као возач и возио мотор.

Председник већа: Молим.

Сведок Крстић Славиша: Моториста сам био.

Председник већа: Добро.

Сведок Крстић Славиша: Значи у Шестој управи, Управи за обезбеђење. Онда од 2000.-те године прелазим у ЈСО.

Председник већа: 2000.-те. У које време 2000.-те?

Сведок Крстић Славиша: Било је негде, не знам тачно место, ја мислим да је негде априла месеца.

Председник већа: Је ли то било по Вашем захтеву и жељи?

Сведок Крстић Славиша: Молим.

Судија Милимир Лукић:

Председник већа: Је ли то било по Вашем захтеву и жељи?

Сведок Крстић Славиша: По мом захтеву.

Председник већа: Добро. И?

Сведок Крстић Славиша: Ту сам радио, значи био сам у ЈСО-у, долазио сам доле у Кулу, био сам дежуран, дежурао доле. Након тога.

Председник већа: Шта то значи био сам дежуран?

Сведок Крстић Славиша: Дежурао у Центру доле у Кули.

Председник већа: Па сви дежурају. Нисте само Ви били дежурни, није Вам то био распоред дежурни. Нисте добили решење на дежурног. На којим пословима сте радили тамо?

Сведок Крстић Славиша: Као дежурни сам био доле у Кули. Након тога, по наређењу Шкенета прелазим код господина Легије.

Председник већа: Добро.

Сведок Крстић Славиша: И ту радим као возач.

Председник већа: Од кад?

Сведок Крстић Славиша: Од 2000-те године.

Председник већа: Од којег месеца?

Сведок Крстић Славиша: У мају негде, ја мислим.

Председник већа: И ту радите до када?

Сведок Крстић Славиша: Значи ту радим до краја, до 12.-ог, то је било негде до 8 – 9 сати увече.

Председник већа: Ако можете да ми одговорите колико је било припадника ЈСО распоређено у обезбеђењу оптуженог Улемека ако знате?

Сведок Крстић Славиша: Па не знам баш тачан број, ја мислим да је било око 8.

Председник већа: Молим.

Сведок Крстић Славиша: Осморо у смени.

Председник већа: Осморо у смени. А колико смена сте имали?

Сведок Крстић Славиша: Имали смо две смене. Три дана радимо, па три дана одмарамо.

Председник већа: Кажите ми ко је био руководилац Ваше смене?

Сведок Крстић Славиша: Никић Лазар.

Председник већа: А шта вам је био Шкене?

Сведок Крстић Славиша: Шкене је био главни шеф, водио је обе групе.

Председник већа: Шта то значи главни шеф?

Сведок Крстић Славиша: Он је био главни за обе групе које су радиле. Значи прва група која је радила три дана и ова друга, за обе групе.

Председник већа: Јел Вам познато ко је био руководилац те друге смене?

Сведок Крстић Славиша: Он је био, Шкене.

Председник већа: И за прву и за другу главни?

Сведок Крстић Славиша: Он је био главни шеф.

Председник већа: И сменског рада главни шеф?

Сведок Крстић Славиша: Да.

Председник већа: И у једној и у другој смени?

Сведок Крстић Славиша: Да.

Председник већа: Шта то значи, када он није присутан, ко је онда главни у другој смени?

Сведок Крстић Славиша: Онда је нама био Лаза Никић, он је био за наше одељење.

Председник већа: За Вашу смену?

Сведок Крстић Славиша: Да.

Председник већа: А за ову другу?

Сведок Крстић Славиша: За ову другу Шкене је водио. Био је шеф и водио је ту другу.

Председник већа: Реците ми када сте Ви, да ли сте радили 11. и 12. марта 2003. године.

Сведок Крстић Славиша: Радио сам 11. и 12-ог.

Председник већа: Када сте узели смену?

Сведок Крстић Славиша: Смена је преузета око 7 ујутру.

Председник већа: Којег дана?

Сведок Крстић Славиша: 11-ог.

Председник већа: Од кога сте Ви преузели смену?

Сведок Крстић Славиша: Ми смо преузели од Шкенета смену.

Председник већа: Сећате ли се ко је био у вашој смени од 11-ог.

Сведок Крстић Славиша: Био сам ја, сад да не буде, не знам тачно имена али знам по надимцима.

Председник већа: Како их знате по надимцима, ако не знате имена, онако како сте се Ви ословљавали?

Сведок Крстић Славиша: Био је Лаза, ја, Јакша, Ћеба, Роки и не знам.

Председник већа: Јесу ли то све припадници ЈСО-а?

Сведок Крстић Славиша: Сви су били припадници.

Председник већа: Да ли је поред припадника ЈСО-а било других лица који су обезбеђивали оптуженог Улемека и ако јесте колики број?

Сведок Крстић Славиша: Било је. Било је људи, испред куће су дежурали.

Председник већа: Молим?

Сведок Крстић Славиша: Било је.

Председник већа: Колико?

Сведок Крстић Славиша: Двојица.

Председник већа: Који је њихов посао био? Да ли су они били лична пратња оптуженог Улемека или су само били заштита објекта?

Сведок Крстић Славиша: Заштита објекта. Један је радио на камерама, један је био напољу.

Председник већа: Какву сте имали сарадњу са њима?

Сведок Крстић Славиша: Добру.

Председник већа: Кажите ми шта знате, да ли сте 11. марта видели опт. Улемека у том објекту, излазио, улазио у кућу, пред кућом, да ли сте уопште имали прилику да га видите 11. марта?

Сведок Крстић Славиша: 11. марта видео сам га.

Председник већа: Када?

Сведок Крстић Славиша: Видео сам га у поподневним часовима на аеродрому.

Председник већа: Испричајте како је то било.

Сведок Крстић Славиша: У поподневним часовима отишли смо на аеродром да га сачекамо јер је слетео хеликоптером.

Председник већа: Колико је ас било?

Сведок Крстић Славиша: Ја мислим да нас је било четворо.

Председник већа: Ко је ишао?

Сведок Крстић Славиша: Био је Роки, био је Ћеба, био сам ја и Јакшић Драган.

Председник већа: На аеродрому Сурчин?

Сведок Крстић Славиша: Да. То је наша база била горе, хеликоптера.

Председник већа: Колико је то сати било када сте кренули од куће опт. Улемека на аеродром?

Сведок Крстић Славиша: Не знам стварно, да ли је било око четири, пет, тако нешто.

Председник већа: И?

Сведок Крстић Славиша: И онда су ова тројица остала, ја сам отишао са џипом до наших хангара тамо и преузео сам господина Легију, сео у његов џип, он је возио и отишли смо кући код њега.

Председник већа: Јесте ли га још видели неком приликом тог 11. марта?

Сведок Крстић Славиша: Нисам га видео.

Председник већа: Када сте ви завршили са Вашом сменом?

Сведок Крстић Славиша: Ми смо завршили 12-ог, око 7, 8, када су нам наредили да се повучемо.

Председник већа: Како?

Сведок Крстић Славиша: 12-ог, око 5, 6 сати увече.

Председник већа: Да ли сте видели оптуженог Улемека 12-ог марта?

Сведок Крстић Славиша: 12-ог нисам га видео.

Председник већа: Нисте?

Сведок Крстић Славиша: Не.

Председник већа: Да ли сте га чули негде ту у кући, објекту?

Сведок Крстић Славиша: Чуо сам га унутра јер су му тада била деца болесна и да се налази у кући.

Председник већа: Како сте то чули?

Сведок Крстић Славиша: Причао са овима који су били ту испред куће.

Председник већа: Шта су они испричали? Јел Вам неко рекао видим ту је шеф?

Сведок Крстић Славиша: Ту је шеф, излази.

Председник већа: Испричајте нам то мало. Што сте тако оскудни?

Сведок Крстић Славиша: Значи да су га видели да је излазио, да није нигде излазио тог дана и да је нон стоп у кући јер су му клинци били болесни.

Председник већа: Ко вам је то причао?

Сведок Крстић Славиша: Ови што су били испред куће.

Председник већа: Помените их по имену и презимену.

Сведок Крстић Славиша: Ја знам једног Неша да се звао.

Председник већа: Неша?

Сведок Крстић Славиша: Да.

Председник већа: Знате ли његово презиме?

Сведок Крстић Славиша: Не знам његово презиме.

Председник већа: Јел он био припадник Ваше јединице?

Сведок Крстић Славиша: Не, није био.

Председник већа: Него, то је ово приватно обезбеђење?

Сведок Крстић Славиша: Да.

Председник већа: Где се Ви налазите 12. марта када први пут чујете да се десио атентат на премијера др Зорана Ђинђића?

Сведок Крстић Славиша: Ја сам се налазио у нашим просторијама иза куће, ту смо одмарали и ја сам конкретно спавао тада и онда су ме пробудили и рекли да је убијен.

Председник већа: Да ли предузимате неке посебне активности или мере у том тренутку, Ви и припадници обезбеђења опт. Улемека?

Сведок Крстић Славиша: Не, редовно се ради. Били смо сви ту.

Председник већа: Да ли се сећате ко Вам је тачно рекао да је дошло до атентата?

Сведок Крстић Славиша: Не знам стварно.

Председник већа: И до када остајете ту на том објекту, у тој кући?

Сведок Крстић Славиша: Ја мислим до једно пет, шест сати, увече је било и дошао је Шкене и рекао нам да морамо да се.

Председник већа: Када кажете Шкене, на кога мислите по имену и презимену?

Сведок Крстић Славиша: Шаре, Ненад Шаре. Он је дошао и рекао нам да се спакујемо и да идемо за Кулу што смо и урадили. Спаковали се и са циповима отишли у Кулу.

Председник већа: У које доба сте се спаковали?

Сведок Крстић Славиша: То је значи колико нам је требало, значи у пет, шест јављено, за сат ипо, два, два сата у врх главе.

Председник већа: Шта је подразумевало то паковање? Шта Ви пакујете?

Сведок Крстић Славиша: Опрему смо имали, наше личне ствари.

Председник већа: Шта подразумевате под опремом? Наоружање и опрему или одвојено када говорите о опреми да ли мислите то и на наоружање и опрему? Шта подразумевате под том опремом?

Сведок Крстић Славиша: Имали смо наше лично наоружање, ствари наше. Ми смо спавали тамо три дана и три ноћи. Личне ствари. То смо спаковали.

Председник већа: Где то носите?

Сведок Крстић Славиша: Седамо у ципове и прво смо отишли у Липовицу. Тамо смо оставили те ствари и онда смо отишли за Кулу.

Председник већа: Добро.

Сведок Крстић Славиша: И тамо сам остао шест дана.

Председник већа: Где?

Сведок Крстић Славиша: У Кули.

Председник већа: Пошто је овде у току поступак против опт. Звездана Јовановића, Жељка Тојаге и Пејаковић Саше, можете ли да нам одговорите да ли познајете та лица?

Сведок Крстић Славиша: Звездана познајем.

Председник већа: Тојагу?

Сведок Крстић Славиша: Тојагу знам.

Председник већа: А Пејаковић Сашу?

Сведок Крстић Славиша: Њега не знам.

Председник већа: Када сте дошли у Кулу или уопште, да ли 12. марта виђате некога од ових оптужених?

Сведок Крстић Славиша: Нисам видео никога.

Председник већа: Да ли се сећате да ли сте у Кули након атентата видели било Звездана, било Тојагу?

Сведок Крстић Славиша: Нисам видео.

Председник већа: Нисте их видели?

Сведок Крстић Славиша: Нисам видео зато што смо ми отишли доле у наше просторије у Кули, спаваоне наше. Тамо смо боравили шест дана.

Председник већа: Кажите ми да ли нешто можете да нам кажете о наоружању, о врсти која се налазила у овом објекту око куће Милорада Улемека? Шта сте ви имали од наоружања?

Сведок Крстић Славиша: Имали смо аутоматску пушку 7,62 калибар.

Председник већа: Како?

Сведок Крстић Славиша: Полуаутоматска, кратка, 7,62 мм. Имали лично наоружање, пиштољ код себе.

Председник већа: Да ли сте имали прилику да видите ту пушку «Хеклер Кох»?

Сведок Крстић Славиша: Не, нисам.

Председник већа: Нисте је видели или да ли знате да ли је уопште неко имао контакта, да ли је постојала таква пушка ту у том објекту?

Сведок Крстић Славиша: Колико знам да није постојала а нисам је ни видео.

Председник већа: Сад кажете знам да нико није видео, одакле Вам је то познато да баш нико није видео.

Сведок Крстић Славиша: Ја нисам видео пушку.

Председник већа: А Ви нисте видели. Можете ли нешто ближе да ми кажете о пословима које сада радите? Јесте ли сада активно у полицији?

Сведок Крстић Славиша: Да.

Председник већа: Немате никаквих проблема, све радите нормално?

Сведок Крстић Славиша: Да. Радим нормално. Био сам у затвору 25 дана, 21. марта, 25 дана сам био.

Председник већа: Где сте били?

Сведок Крстић Славиша: У притвору, у ЦЗ-у.

Председник већа: Зашто?

Сведок Крстић Славиша: Не знају ни они.

Председник већа: Јел то било истражни притвор или?

Сведок Крстић Славиша: Па.

Председник већа: Јел се против Вас води кривични поступак, истражни?

Сведок Крстић Славиша: Не, ништа се није водило.

Председник већа: Нисте били због изнуде хапшени?

Сведок Крстић Славиша: Не, не.

Председник већа: То сад, када сте били у притвору?

Сведок Крстић Славиша: Не.

Председник већа: Ја сам добила податак од полиције да јесте.

Сведок Крстић Славиша: Не, не. Никада нисам имао са судом никада. Никада.

Председник већа: Али кажу да сте били притворени због изнуде.

Сведок Крстић Славиша: Ја?

Председник већа: Тако кажу.

Сведок Крстић Славиша: То лажу.

Председник већа: А што кажете да сте били у затвору? Јел то тамо за време акције «Сабља»?

Сведок Крстић Славиша: После, да, да.

Председник већа: У то време?

Сведок Крстић Славиша: Да.

Председник већа: Сад немате никаквих проблема?

Сведок Крстић Славиша: Хвала Богу, сад ништа.

Председник већа: Да ли има неко од чланова већа питања за овог сведока?

Судија Радмила Драгичевић Дичић: 11.-ог марта кажете да сте отишли на аеродром и сачекали опт. Улемека, јел дошао сам или је био још неко са њим?

Сведок Крстић Славиша: Он је слетео хеликоптером, значи сам је био. Ја сам отишао возилом и покупио га.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Јел знате одакле је слетео?

Сведок Крстић Славиша: Колико ја знам из Куле је дошао.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Како је отишао у Кулу тог дана?

Сведок Крстић Славиша: Не знам стварно.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Јел био неко од обезбеђења са њим и ко?

Сведок Крстић Славиша: Не знам.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Од ових лица која сте набројали?

Сведок Крстић Славиша: Не знам.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Не знате. Кажите ми да ли сте улазили у део куће где је, према адреси где живи оптужени, који је он користио са својом породицом?

Сведок Крстић Славиша: Нисам унутра улазио, само на врата када треба нешто да се купи и тако.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Значи нисте унутра улазили?

Сведок Крстић Славиша: Нисам.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Хтела сам да вас питам још, јел можда штитите неке сведоке из Специјалног суда у тој Вашој јединици?

Сведок Крстић Славиша: Како?

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Да ли радите на заштити сведока који су у овим поступцима који се воде пред Специјалним судом?

Сведок Крстић Славиша: Не, не.

Председник већа: Рекли сте да сте видели опт. Улемека 11.-ог поподне, Ви сте преузели смену када?

Сведок Крстић Славиша: 11.-ог?

Председник већа: Не, рекли сте да сте преузели смену, када 10.-ог или 11.-ог?

Сведок Крстић Славиша: 11.-ог у 7 ујутру.

Председник већа: Да ли су припадици претходне смене отишли сви?

Сведок Крстић Славиша: Јесу.

Председник већа: Сви су отишли када сте ви дошли?

Сведок Крстић Славиша: Да.

Председник већа: Колико вас је остало у кући 11.-ог?

Сведок Крстић Славиша: Наша смена.

Председник већа: Свих осам?

Сведок Крстић Славиша: Да.

Председник већа: Добро. Хвала. Да ли заменик Специјалног тужиоца има питања?

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: 11.-ог, када сте преузели смену, где се налазио оптужени Улемек?

Сведок Крстић Славиша: 11.-ог?

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Да.

Сведок Крстић Славиша: 11.-ог био је кући.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Када одлази од куће?

Сведок Крстић Славиша: Не знам.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Јесте ли видели да је изашао из куће?

Сведок Крстић Славиша: Не.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Пре Вашег упозорења сведок је рекао да је био возач у ЈСО, након Вашег упозорења рекао је да је био дежурни у ЈСО.

Сведок Крстић Славиша: Био сам дежурни док нисам радио код господина Улемека.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Значи били сте искључиво дежурни у ЈСО?

Сведок Крстић Славиша: Дежурни, да.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Нисте били возач?

Сведок Крстић Славиша: И возач исто.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Кога сте возили тамо?

Сведок Крстић Славиша: Тамо? Возио пошту, нисам конкретно никога возио.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Ко Вам је тамо био претпостављени?

Сведок Крстић Славиша: Ту је било одељење ОЗЛО, шеф нам је био Тинко.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Како се та особа зове?

Сведок Крстић Славиша: Тинко.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Да ли Вам је Шкене био претпостављени тамо?

Сведок Крстић Славиша: Јесте.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Какав је био однос између Шкенета и тог Тинка? Ко је ту коме био шеф?

Сведок Крстић Славиша: Ја мислим да је Тинко њему био шеф.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: То питам, како да Вам Шкене нареди да ви пређете?

Сведок Крстић Славиша: Шкене је мене обавестио након пар сати, Тинко је потврдио све то.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Шта је радио Вукашин Вукашиновић?

Сведок Крстић Славиша: Вукашин, исто је био код нас горе.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Са вама где?

Сведок Крстић Славиша: Ја мислим да је он био у Шкенетовој екипи.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: У тој смени?

Сведок Крстић Славиша: Да.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: На аеродрому, када сте дочекали Улемека, рекли сте да је он са својим џипом.

Сведок Крстић Славиша: Не, не. Ја сам са његовим џипом дошао по њега, он је слетео хеликоптером, дошао његовим џипом, ја сео до сувозача, он је сео као возач и вратили се горе.

Заменик Специјалног тужиоца: Његов џип, његов приватни џип?

Сведок Крстић Славиша: Не, не. Значи «Пух» који је користио.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Само бих на Ваше питање да се надовежем ако допустите, шта тачно радите Ви данас?

Сведок Крстић Славиша: Ја радим као у овој Јединици за заштиту сведока.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: На ком радном месту?

Сведок Крстић Славиша: Као возач.

Председник већа: Да ли пуномоћници оштећених имају питања.

Адв. Срђа Поповић: Ви када 11.-ог долазите на посао, опишите нам где стижете Ви?

Сведок Крстић Славиша: Стижемо испред куће горе.

Адв. Срђа Поповић: И шта онда радите?

Сведок Крстић Славиша: Скупљамо се сви, ова смена која је радила иде кући а ми преузимамо даљи посао.

Адв. Срђа Поповић: Опишите конкретно шта радите? Шта сте радили тада 11.-ог?

Сведок Крстић Славиша: Дођемо горе, имамо наше просторије горе, имали смо све услове, телевизор горе.

Адв. Срђа Поповић: Кад кажете ваше просторије, јел то иста зграда у којој је становао и опт. Улемек?

Сведок Крстић Славиша: Иста зграда, само што су те наше просторије биле иза куће тамо.

Адв. Срђа Поповић: Али је то једна зграда?

Сведок Крстић Славиша: Да.

Адв. Срђа Поповић: Па само постоји део за вас?

Сведок Крстић Славиша: Да.

Адв. Срђа Поповић: Да ли ви из те просторије где се налазите имате преглед ко улази и ко излази?

Сведок Крстић Славиша: Из те просторије нисмо имали преглед ко улази и ко излази.

Адв. Срђа Поповић: А јел сте уопште имали, та ваша цела екипа преглед ко улази у зграду, ко улази?

Сведок Крстић Славиша: Имала је, рекао сам да су били ови, имали смо двојицу људи који су радили на камерама и један испред улаза.

Адв. Срђа Поповић: Да ли знате ко је тада био на камерама?

Сведок Крстић Славиша: Не знам стварно, да вас сада лажем, ја мислим Нешица да је радио тада.

Адв. Срђа Поповић: Ви нисте?

Сведок Крстић Славиша: Не, не. На камерама нисам радио.

Председник већа: Да ли браниоци имају питања за сведока?

Констатујем да браниоци немају питања за сведока.

Да ли неко од оптужених има питања за сведока?

Констатујем да оптужени немају питања за сведока.

Да ли ви тражите надокнаду за данашњи долазак на суд?

Сведок Крстић Славиша: Не.

Председник већа: Где је његова лична карта? Дајте му личну карту.

Сведок Крстић Славиша: Само да погледам.

Председник већа: Па није могла да испари сад одавде. Нисам Биг Лале да вам узимам личну карту.

Сведок Крстић Славиша: Не, таман посла, нико то није рекао.

Председник већа: Констатујем да је идентитет сведока утврђен и увидом у личну карту регистарски број Ф 214874 издата од МУП-а Србије 11. 12. 1997. године а лични број сведока је 0405968710001. Хвала вам можете да идете.

Председник већа: Да ли има неко нешто да примети у односу на исказ саслушаног сведока Крстић Славише?

Јавља се за реч бранилац опт. Пејаковића, адв. Крсто Бобот, изволите.

Адв. Крсто Бобот: Захваљујем судија. Немојте замерити, моја примедба је принципијелне природе. Овај, ја морам да ставим примедбу на начин саслушања. Није ми јасно да ли полиција доставља суду податке о поступцима који су у току или евентуалним правноснажним осудама против свих сведока или само против појединих сведока, ако је таква пракса онда бих молио да се ти подаци доставе и одбрани.

Председник већа: Објаснићу вам.

Адв. Крсто Бобот: То је принципијелна примедба.

Председник већа: Објаснићу Вам. Зато што је био проблем око уручења позива, а већ смо били одредили, па се вероватно замена, сада сматрам у презимену. Никаквих других провера није било, нити су то радили. То није наш посао, него је био проблем, пошто је колега Миливојевић дао само податке, име и презиме и да су радници МУП-а. И онда је суд морао да нађе где ко ради, да би се могли уручити позиви сведоцима и ту је био проблем. Никакве друге врсте. Нисмо ми истражитељи. Рекли су ми не знамо како ћемо уручити том сведоку позив, налази се негде у притвору. Ето то је проблем. Да знате објашњење. Дужни смо да вам га дамо, да не буде проблема да нешто суд инпутира некоме што није тачно.

Нека дође сведок Павасовић Жељко.

Сведок Павасовић Жељко, име оца?

Сведок Павасовић Жељко: Сава.

Председник већа: Дан, месец и година вашег рођења?

Сведок Павасовић Жељко: 11.02.1973. године у Шибенику.

Председник већа: Реците ми шта сте по занимању?

Сведок Павасовић Жељко: Полицајац.

Председник већа: Где радите?

Сведок Павасовић Жељко: Министарство унутрашњих послова на месту курира.

Председник већа: А, која јединица?

Сведок Павасовић Жељко: Курир. Бивша управа за заједничке послове. Не знам.

Председник већа: Добро. Кажите ми где станујете?

Сведок Павасовић Жељко: На Лабудовом брду, Сердар Јанка Вукотића 22/36.

Председник већа: Овде пише 22?

Сведок Павасовић Жељко: 22/36. Број стана 36.

Председник већа: Идентитет сведока утврђен на основу личне карте број П 72403 која је издата 14.02.2002. године са личним бројем 1102973383311. Ви сте овде позвани као сведок у поступку против опт. Улемек Милорада, Звездана Јовановића, Пејаковић Саше, Тојага Жељка и других лица, као сведок. Ја ћу вам прво дати упозорења да сте пред судом дужни да говорите истину, да ништа не смете прећутати, да давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања којима би себе или себи блиска лица изложили кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети. Дужни сте да пријавите суду сваку евентуалну промену боравишта или пребивалишта. Да ли сте разумели ово упозорење.

Сведок Павасовић Жељко: Јесам.

Председник већа: Да ли сте у сродству са оптуженима или оштећенима у овом кривичном предмету?

Сведок Павасовић Жељко: Нисам.

Председник већа: Поред овога што сте разумели поуку која важи за сведоке, позваћу вас да положите заклетву пред судом. Уколико сте сагласни са текстом заклетве коју ћу прочитати ви реците «да», уколико сматрате да постоје неки разлози који су сметња за полагање заклетве ви ћете објаснити због чега не желите да положите заклетву. Текст заклетве гласи: «Заклињем се да ћу о свему што будем питан пред судом, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Сведок Павасовић Жељко: Да.

Председник већа: Добро. Е, овако, ви ћете нама одговорити где сте ви радили током 2003. године и посебно нас интересује 11. и 12. 03. 2003. године да ли сте тих дана видели опт. Милорада Улемека, ако јесте где, у којој прилици, са ким, ако сте посредно сазнали, од кога сте сазнали, затим овај од када сте били у тој јединици и ако је нешто друго спорно ми ћемо вас питати?

Сведок Павасовић Жељко: У току 2003. године сам био у обезбеђењу Душана Спасојевића у Земуну, значи до фебруара је мислим да је било то. Онда сам био распоређен у команди на Сењаку када смо били повучени од тамо из Шилерове. У том периоду сам радио можда овај на капији тамо нешто и у кругу команде. Био сам вани. 12.-ог сам се

срео са Шкенетом. Чули смо се телефоном, ајмо попиту кафу. Обично смо ишли у «Вокер» на Видиковцу, Тржни центар.

Председник већа: Како?

Сведок Павасовић Жељко: «Вокер», кафе «Вокер». Тржни центар «Базар» 12.-ог, значи јутро је било неких, не знам сада тачно, он отвара у 09,00 часова, ми смо били ту око 09,30 часова, 10,00 часова, можда и 11,00 часова, 10,00 – 10,30 часова, тако нешто и наручили смо кафу. Рекао ми је, каже идем да одем доле до Легије до обезбеђења да скупим неке паре за рођендан њему, да се купи неки поклон. Као враћам се за 5-10 минута, каже у врх главе. Отишао је и ја сам га чекао неких чак сат времена, сат и по можда, не знам тачно. Када се вратио као говори, била је нека пуцњава у Влади. Ја га питам каква пуцњава, шта је било, он каже немам појма. Ја кажем шта се прича ово, оно. Па каже, не знам ништа, Легија је доле, као држи децу болесну и морао сам по лекове да идем, зато касним. Где ћемо, шта ћемо, каже идемо у Мајдан на кафу пошто нисмо знали шта се дешава, ни како се то десило. Опет сам га питао шта је. У међувремену разглабамо шта би могло бити. Мислили смо опет зезанција некаква, у зрак се пуцало, да ли Шешељ, да ли овај, онај, пошто су они имали неке, то је моја и његова прича. Дошли смо у Мајдан, још нисмо знали ништа, шта се десило. Тек када смо ту попили кафу, отишли смо до команде на Сењаку. И ту смо тек чули шта се десило и како. Како је било, да је пуцано у Премијера. То је за 12.-и било. Иначе радио сам од 1999. године и 2000. године сам радио у обезбеђењу Милорада Улемека док није отишао у иностранство. Када је отишао у иностранство пребацило ме је мене и већину људи из обезбеђења његовог пребацили су ме код Чеде Јовановића и ту сам био...

Председник већа: Молим?

Сведок Павасовић Жељко: Код Чеде Јовановића.

Председник већа: Ко Вас је пребацио?

Сведок Павасовић Жељко: Пребацио нас је командни. Већину нас који смо били у обезбеђењу Милорада Улемека и ту сам се задржао неких, ја мислим јун, јул, да ли је био месец до новембра, до протеста Јединице. Значи тих 6 месеци сам провео тамо и баш смо интензивно радили и ту смо се овај, шта знам ишли смо у разне градове, обилазили смо, он је ишао, Чеда Јовановић је имао контакт са Шкенетом. Да ли је он био неки курир, не знам. Да ли је, био је, долазио је у затвор.

Председник већа: То вас нисам ништа питала. Ви сами причате?

Сведок Павасовић Жељко: Добро. Причам, рекли сте где сам био и шта сам радио.

Председник већа: Јесте. Изволите.

Сведок Павасовић Жељко: Да наставим.

Председник већа: Наставите.

Сведок Павасовић Жељко: Ишао је у затвор да посећује и овај Душана Спасојевића.

Председник већа: Ко?

Сведок Павасовић Жељко: Чеда Јовановић. Водио је Чумета код њега.

Председник већа: Ја сада не разумем. Да ли причате о периоду када сте били у обезбеђењу код Душана Спасојевића?

Сведок Павасовић Жељко: Код Чедо Јовановић сам био тада.

Председник већа: Е, сада разграничите тачно. Када сте радили код Чедо Јовановића, по чијој наредби. Када сте прешли код Душана Спасојевића, одакле, по чијој наредби, ко Вам је био шеф обезбеђења код Душана Спасојевића, ко Вам је био шеф обезбеђења код Чедомира Јовановића и онда да нам кажете, ако знате о тим контактима које сте почели да причате. Изволите?

Сведок Павасовић Жељко: Код Чедо Јовановића када смо дошли, значи јул месец, ту смо затекли...

Председник већа: Које године?

Сведок Павасовић Жељко: 2000. то је био јул месец.

Председник већа: Молим?

Сведок Павасовић Жељко: 2000. година, јул месец. Да ли је јун или јул, нисам сигуран.

Председник већа: Ко је све дошао у то обезбеђење?

Сведок Павасовић Жељко: Ја, Боске, Ђели, Ђеба, значи претежно обезбеђење.

Председник већа: Ко Вам је дао наредбу да пређете?

Сведок Павасовић Жељко: Команда.

Председник већа: Ко испред команде?

Сведок Павасовић Жељко: Шкене је био испред команде. Дошао је код мене кући и рекао, каже прелазиш у обезбеђење Чеде Јовановића, договор је био...

Председник већа: Добијате ли ви какво решење о томе или само по усменој наредби?

Сведок Павасовић Жељко: По усменој наредби то је било и био је договор Легије и Чеде Јовановића да Легијино обезбеђење пређе ...

Председник већа: Откуд Вам је то познато?

Сведок Павасовић Жељко: Познато ми је зато што ми је рекао то Шкене и потврдио Чеда Јовановић.

Председник већа: Молим? Полако, немојте да журите не могу да Вас пратим. Кажете дошао је Шаре Ненад, је ли тако?

Сведок Павасовић Жељко: Тако је.

Председник већа: И рекао Вам усмено да прелазите на обезбеђење код Чедомира Јовановића?

Сведок Павасовић Жељко: Да.

Председник већа: Добро. То је било када 2000. године?

Сведок Павасовић Жељко: Јун или јул месец, нисам сигуран.

Председник већа: Јуни или јули 2000. године?

Сведок Павасовић Жељко: Тако нешто. 2000. године.

Председник већа: Добро. И?

Сведок Павасовић Жељко: Ништа, прешао сам тамо код њега што је Чеда и потврдио, значи да он има договор са Легијом да пређе његово комплет обезбеђење код њега.

Председник већа: Када Вам је то рекао?

Сведок Павасовић Жељко: Молим?

Председник већа: Када Вам је то рекао Чеда Јовановић?

Сведок Павасовић Жељко: Одмах у почетку када сам дошао.

Председник већа: Молим?

Сведок Павасовић Жељко: У почетку када сам прешао.

Председник већа: Је ли Вам он то држао неки састанак?

Сведок Павасовић Жељко: Није држао састанак.

Председник већа: Него?

Сведок Павасовић Жељко: Обично смо се састајли испред куће, тамо у Драгољуба Марковића у Сурчину. Тамо смо се састајали...

Председник већа: Да ли је тамо живео тада Чедомир Јовановић?

Сведок Павасовић Жељко: Да. Он је живео тамо. Ми смо га чекали на раскрсници, можда 100 метара даље од куће.

Председник већа: Добро. И? Где вам је то саопштио на раскрсници, у кући, не разумем?

Сведок Павасовић Жељко: Он је становао у кући. Нисмо били код њега кући, него смо 100 метара сачекивали га да изађе из куће и под пратњом га пратили у град, Скупштину, затвор итд.

Председник већа: То кажете, послао Вас је Шкене тамо, то разумем. А, сада кажете да Вам је рекао Чедомир Јовановић да он има договор са Легијом. Објасните нам када Вам је то рекао, којом приликом, на ком месту и ко је све био присутан?

Сведок Павасовић Жељко: Рекао је у ауту. Обично смо се возили у ауту са њим, ја и Ђели, Анђеловић Саша. Тако смо уз причу

причали, с обзиром да је он и готивио Легију и готивио Јединицу. Једном приликом је рекао да је купио опрему за јединицу.

Председник већа: Ко?

Сведок Павасовић Жељко: Чеда Јовановић. Да Јединица није имала шта да обуче, да је он својим неким ауторитетом скупљао паре од неких, не знам којих људи, није рекао, да би нама купио опрему.

Председник већа: Добро. То мислите на униформе или?

Сведок Павасовић Жељко: На униформе, вероватно и оружје вероватно.

Председник већа: Добро. И колико дуго сте Ви радили код њега?

Сведок Павасовић Жељко: До протеста, до новембра.

Председник већа: Добро.

Сведок Павасовић Жељко: До новембра сам радио.

Председник већа: И што сте се повукли у новембру, које године у новембру?

Сведок Павасовић Жељко: Молим?

Председник већа: Које године у новембру?

Сведок Павасовић Жељко: 2000. године.

Председник већа: Молим?

Сведок Павасовић Жељко: Која је година била 2000. година.

Председник већа: Кажите ми у време када Ви прелазите по наредби Шаре Ненада код Чедомира Јовановића, чиме се бавио Чеда Јовановић?

Сведок Павасовић Жељко: Био је посланик, шеф посланичке групе ДОС-а.

Председник већа: Добро. И због чега после протеста напуштате Чедомира Јовановића?

Сведок Павасовић Жељко: Звала је команда, тада смо били на Институту безбедности. Значи, звао ме је неко из команде, мислим да је био Муња, Муникравић, повуците се. Дођите у команду на састанак на Сењак. Дошли смо, пре повлачења није нам било јасно шта се дешава, остали смо то вече, чак сам отпратио Чеду Јовановића до Шилерове улице, до Душана Спасојевића и ту је одржан неки састанак са њим, са Душаном, неких можда пола сата, 45 минута и ми смо се вратили, повукли смо се у Сењак команду и то је то.

Председник већа: Да ли је Чедомир Јовановић у то време о коме Ви говорите поред припадника ЈСО-а имао и других припадника из МУП-а који су га обезбеђивали?

Сведок Павасовић Жељко: Јесте. Из VI Управе Државне безбедности. Тада је била Државна безбедност. Ја мислим да је имао двојицу, двојицу возача или тројицу, нисам сигуран.

Председник већа: Како сте се смењивали, да ли је то било одвојено Ваше обезбеђење и њихово или сте радили заједно?

Сведок Павасовић Жељко: Радили смо заједно. Они су били возачи, ми смо били пратиоци. Радили смо 2:2. Два дана смо радили, два дана одмарали.

Председник већа: Добро. И ви прелазите када код Душана Спасојевића?

Сведок Павасовић Жељко: Ја мислим...

Председник већа: Колико вас?

Сведок Павасовић Жељко: Код Душана Спасојевића?

Председник већа: Да.

Сведок Павасовић Жељко: Па, ја сам прешао, не знам сада тачно, да ли 2002. године, не знам тачно. Углавном сам тамо затекао Пелета и Леа, једном приликом када сам ишао са Чедом, тамо у Шилерову, затекао сам Пелета.

Председник већа: Сада причамо о ономе где сте прешли, ајде...

Сведок Павасовић Жељко: Па, Ви ме питате...

Председник већа: Добро. Испричајте, то није никакав проблем.

Сведок Павасовић Жељко: Питате ме колико вас је прешло. Значи нисмо одједном прелазили, него смо постепено, а први је дошао тамо Пеле, јер га је послао Чеда Јовановић тамо, јер му је он нашао посао, њему и Ашкету. Тако ми је рекао он, каже, ја сам му нашао посао овде. Ништа, ми смо наставили даље оно радити, па се десио протест, ја сам био можда неких пола године, три месеца слободан, па сам прешао код Душана Спасојевића.

Председник већа: А, шта Вам то значи слободан?

Сведок Павасовић Жељко: Слободан. Био сам значи у команди и тако, вежбао сам тренирао.

Председник већа: Нисте имали некаква посебна задужења?

Сведок Павасовић Жељко: Нисам имао посебна задужења. Вежбао сам.

Председник већа: А, ко је вама био шеф док сте били код Душана Спасојевића?

Сведок Павасовић Жељко: Најпре је био када сам ја дошао Лео, Леонид Миливојевић, био је шеф, касније сам преузео ја једну смену, другу смену Пеле.

Председник већа: Добро. Да ли је Душан Спасојевић поред овог обезбеђења из ЈСО-а имао и приватно обезбеђење?

Сведок Павасовић Жељко: Јесте, имао је можда неких 5-6 момака који су радили, можда троје са нама и било је четворо, петоро који су радили на камерама.

Председник већа: Како сте сарађивали са њима?

Сведок Павасовић Жељко: Није баш нека сарадња у почетку била, долазило је до неких екцеса, долазило је до, шта знам, до неких свађа. Касније се све то изгладило. Распоредили смо се у две смене, радили.

Председник већа: А, кога сте упознавали око тих свађа?

Сведок Павасовић Жељко: Молим?

Председник већа: Ко ме сте саопштавали од руководиоца око тих свађа и то да ли је било могућности да се то исправи?

Сведок Павасовић Жељко: Нисмо имали никоме потребе саопштавати. Између себе смо то решавали. Евентуално када би дошло до Душана или онда би заједно.

Председник већа: Да ли је опт. Улемек знао о томе да постоје неки проблеми?

Сведок Павасовић Жељко: Јесте. Када би нешто чуо, он би са нама одржао неки састанак, као да не би требало да долази до тога и то је то.

Председник већа: Добро. И сада да се вратимо на овај 12. 03.?

Сведок Павасовић Жељко: Да.

Председник већа: Кажете имали сте смене по три дана, је ли тако?

Сведок Павасовић Жељко: Не. Ја сам тада био слободан. Повучен сам био од Душана Спасојевића. Био сам у команди.

Председник већа: По чијој наредби?

Сведок Павасовић Жељко: Радио сам значи сваки дан.

Председник већа: Полако, не могу да Вас пратим. По чијој наредби сте повучени од Душана Спасојевића и када?

Сведок Павасовић Жељко: По чијем налогу? Дошао ми је Шкене и рекао радиш. Од сутра ћеш радити код Душана Спасојевића.

Председник већа: Не питам вас сада... Ви мене уопште не слушате. По чијем налогу сте повучени од Душана Спасојевића?

Сведок Павасовић Жељко: А, по чијем налогу. По налогу команде.

Председник већа: Када кажете команде, на кога мислите. Није Вам цела команда давала наредбу. Ваљда постоји једна особа која је задужена за вас?

Сведок Павасовић Жељко: Не могу сада да се сетим ко нас је звао или шта. Не могу стварно да се сетим.

Председник већа: И када је то било тачно?

Сведок Павасовић Жељко: Знам да нас је звао неко. Није нас могао звати ни један припадник, него нас је звао официр и по томе смо поступили да се повучемо.

Председник већа: Па, знате ли ви који је то официр?

Сведок Павасовић Жељко: Не могу да се сетим сада.

Председник већа: Како не можете?

Сведок Павасовић Жељко: Не могу, било је 3-4 официра тамо са којима смо били у контакту.

Председник већа: Добро. Када је то било тачно? Када сте повучени од Душана Спасојевића?

Сведок Павасовић Жељко: Фебруара.

Председник већа: Молим?

Сведок Павасовић Жељко: Фебруар је био.

Председник већа: Које године?

Сведок Павасовић Жељко: Фебруар, март, када је Премијер, 2003. године, је ли?

Председник већа: Да.

Сведок Павасовић Жељко: Тако, да.

Председник већа: Када у фебруару или марту?

Сведок Павасовић Жељко: У фебруару. Почетком фебруара.

Председник већа: И онда сте ми објаснили за овај 12. март, је ли?

Сведок Павасовић Жељко: Да. 12.март 2003. године сам био са Шкенетом у «Вокеру».

Председник већа: Добро.

Сведок Павасовић Жељко: Био сам са Шкенетом у «Вокеру». Значи ту смо седели и причали док он није устао и рекао да мора да оде доле до својих. Значи, у кућу код Легије да узме паре неке које смо скупили да би купили Легији поклон. Он је отишао доле, значи чекао сам га...

Председник већа: Ко да купи поклон, Шкене?

Сведок Павасовић Жељко: Па, да Шкене.

Председник већа: Добро. Због чега је то купован поклон?

Сведок Павасовић Жељко: Због рођендана Легијиног.

Председник већа: А, када је то?

Сведок Павасовић Жељко: Ваљда, ја мислим 15. март да је њему рођендан.

Председник већа: Добро.

Сведок Павасовић Жељко: Нисам сигуран, али ја мислим. Значи отишао је доле, није га било неких сат времена, 45 минута. Када се вратио, питам га шта је, шта је било, зашто касниш, рекао си ми 10 минута да ћеш бити. Као морао сам отићи да купим лекове за децу Легије, болесна су. То је то.

Председник већа: Добро. Колико ви дуго познајете Шаре Ненада?

Сведок Павасовић Жељко: Познајем га још из Крајине.

Председник већа: Молим?

Сведок Павасовић Жељко: Из Крајине га познајем доле.

Председник већа: Јесте ли Ви имали у њега велико поверење. Да ли сте му веровали о ономе што Вам прича. Да ли сте били блиски?

Сведок Павасовић Жељко: Били смо блиски. Дружили смо се.

Председник већа: Да ли Вам је рекао који је то поклон купио за Улемека?

Сведок Павасовић Жељко: Није. Није га ни купио.

Председник већа: Молим?

Сведок Павасовић Жељко: Није га ни купио. Он је тада ишао само по паре.

Председник већа: Је ли рекао од прилике шта ће да купе, нисте се ништа о томе распитивали?

Сведок Павасовић Жељко: Не.

Председник већа: Добро. И шта бива после тога. После овог одласка у кафић?

Сведок Павасовић Жељко: После одласка у кафић, док је он дошао, када се вратио, значи са том причом да је била пуцњава у Влади, да је била шта знам...

Председник већа: Када Вам то прича?

Сведок Павасовић Жељко: Значи када се вратио од куће. Дошао је код мене у «Вокер».

Председник већа: Молим?

Сведок Павасовић Жељко: Дошао је код мене у «Вокер». Само што није дошао после 10 минута, него је дошао после сат времена.

Председник већа: Где?

Сведок Павасовић Жељко: У «Вокер». Ту сам га и сачекао.

Председник већа: Добро. И?

Сведок Павасовић Жељко: Дошао је са том причом да је била пуцњава у Влади, да је било нешто зезанција, чак сам га питао шта

Легија каже. Каже немам појма. Као деца су му болесна, морао сам ићи по лекове, зато и касним.

Председник већа: Добро.

Сведок Павасовић Жељко: И одатле нисмо имали ништа. Нормално смо отишли, опуштено у «Мајдан», опет у кафић. Ту смо исто попили кафу, можда и две чак. После «Мајдана» смо отишли у команду на Сењак.

Председник већа: Добро. Шта се даље дешава?

Сведок Павасовић Жељко: Ништа. Даље ту смо били стационирани. Свако има своја нека задужења. Ту смо се дружили, седели.

Председник већа: Где, у команди?

Сведок Павасовић Жељко: На Сењаку.

Председник већа: Колико то траје?

Сведок Павасовић Жељко: Траје до неких можда 5-6 дана. Онда сам отишао за Кулу.

Председник већа: Да ли је неко у међувремену контактирао са Вама и да ли Вам је било познато да су припадници Јединице отишли пре тих 5-6 дана у Кулу?

Сведок Павасовић Жељко: Неки припадници.

Председник већа: Да ли Вам је познато да је постојала наредба да се сви припадници врате у Кулу?

Сведок Павасовић Жељко: Па било је. Ко је био са послом у Кули, ишао је за Кулу.

Председник већа: Молим?

Сведок Павасовић Жељко: Ко је био са послом у Кули, значи ко је био тамо у Центру, вратио се тамо у Кулу. Ми који смо били распоређени у Београду, на обезбеђењу личности и објеката, нама је команда била у Сењаку, ту смо остали.

Председник већа: Значи Вама није познато да је неко добио наредбу да се сви припадници повуку са обезбеђења било свих објеката и да се врате у Кулу. То Вама није познато?

Сведок Павасовић Жељко: Са свих објеката?

Председник већа: Да.

Сведок Павасовић Жељко: То је можда нека прича. Ја се не сећам тога. Ја знам да сам био у команди тај период на Сењаку.

Председник већа: Да ли сте видели тих дана Веселина Лечића?

Сведок Павасовић Жељко: Јесам. Виђао сам га.

Председник већа: Где?

Сведок Павасовић Жељко: Виђао сам га у команди.

Председник већа: Да ли сте виђали неке друге припаднике 12.марта, осим Шаре Ненада, да ли сте виђали, да ли су долазили други припадници?

Сведок Павасовић Жељко: Долазили су. Долазило је њих доста.

Председник већа: Молим?

Сведок Павасовић Жељко: Па долазило их је. Сви су скоро били тамо. Виђао сам их. Не знам ко Вас интересује.

Председник већа: Шта сте Ви радили ту у центру у Сање Живановић, Ви лично, не питам за припаднике, него...

Сведок Павасовић Жељко: Ништа. Ту сам седео. Читао новине, причао са колегама. Некада би изашао вани.

Председник већа: Можете ли да нам набројите све колеге које сте видели 12.марта у Сање Живановић и после 12.марта до момента када ви одлазите у Кулу?

Сведок Павасовић Жељко: Био сам са Шкенетом. Шкене је отишао касније. Био сам са Тојагом. Био сам ...

Председник већа: Када сте видели Тојага Жељка?

Сведок Павасовић Жељко: Да ли сам био са њим, не знам сада.

Председник већа: Молим?

Сведок Павасовић Жељко: Углавном ко је био тамо, не знам.

Председник већа: Да ли сте видели Тојага Жељка? Кажете био сам са Тојагом, ја вас питам да ли сте видели Тојага Жељка 12. марта?

Сведок Павасовић Жељко: Нисам сигуран.

Председник већа: Молим?

Сведок Павасовић Жељко: Нисам сигуран да ли сам њега видео. Нисам сигуран, али кога сам видео. Видео сам Чеду Шапоњу, видео сам Муњу, Муникравића, видео сам...

Председник већа: Да ли познајете оптуженог...

Сведок Павасовић Жељко: Нисам сигуран. Знам да се тих дана нешто врзало и...

Председник већа: Када кажете тих дана се нешто врзало, на које дане мислите и шта...

Сведок Павасовић Жељко: То је гужва...

Председник већа: Молим?

Сведок Павасовић Жељко: Била је гужва.

Председник већа: Где?

Сведок Павасовић Жељко: У команди.

Председник већа: Добро.

Сведок Павасовић Жељко: Била је гужва, било је доста људи. Било је припадника, доста припадника је било и ту смо се мимоилазили, поздрављали.

Председник већа: Шта се са Вама дешава после 12. марта?

Сведок Павасовић Жељко: Био сам у команди, значи на Сењаку, ту сам седео, стајао, повремено бих изашао до града.

Председник већа: Не питам Вас то?

Сведок Павасовић Жељко: Него?

Председник већа: Да ли напуштате уопште ту команду?

Сведок Павасовић Жељко: Да ли напуштам?

Председник већа: Да. Да ли одлазите у Кулу?

Сведок Павасовић Жељко: Одлазим...

Председник већа: Када?

Сведок Павасовић Жељко: Ја мислим 15., 16.-ог.

Председник већа: Ви сте отишли самоиницијативно или Вам је неко рекао да се вратите у Кулу?

Сведок Павасовић Жељко: Па, пошто је била гужва у команди, значи ја мислим да је рекао, пошто је била гужва у команди дошао је шеф и рекао да идемо за Кулу.

Председник већа: Ко је тај шеф?

Сведок Павасовић Жељко: Ја мислим да је Шапоња био.

Председник већа: Како?

Сведок Павасовић Жељко: Шапоња Чеда.

Председник већа: А, презиме?

Сведок Павасовић Жељко: Чедо Шапоња.

Председник већа: Чега је он био шеф?

Сведок Павасовић Жељко: Шеф обезбеђења.

Председник већа: Лица или објекта?

Сведок Павасовић Жељко: Обезбеђење личности и објекта.

Председник већа: За обезбеђење личности и објеката?

Сведок Павасовић Жељко: Да. У ствари заменик начелника Атељевића.

Председник већа: Је ли Вам он то усмено саопштио?

Сведок Павасовић Жељко: Да.

Председник већа: Када?

Сведок Павасовић Жељко: Не могу да се сетим сада када, неког 14.-ог и 15.-ог.

Председник већа: До тада нисте добили никакву другу усмену или писмену наредбу да се вратите у Кулу?

Сведок Павасовић Жељко: Не.

Председник већа: Није Вам ништа од тога познато?

Сведок Павасовић Жељко: Не.

Председник већа: Добро. А, кажите ми Ви пошто сте радили у обезбеђењу овог Душана Спасојевића, да ли се сећате, да ли сте и ако јесте да кажемо пре атентата, на неких 10-15 дана возили супругу Душана Спасојевића да се негде види са њим у граду?

Сведок Павасовић Жељко: Ја да ли сам возио?

Председник већа: Па са неким у друштву?

Сведок Павасовић Жељко: Не.

Председник већа: Ништа о томе не знате?

Сведок Павасовић Жељко: Не.

Председник већа: Да ли познајете и да ли сте познавали покојног Зорана Вукојевића?

Сведок Павасовић Жељко: Јесам.

Председник већа: Одакле га познајете и колико?

Сведок Павасовић Жељко: Из Шилерове.

Председник већа: Да ли је то површно? Сачекајте да завршим питање. Да ли је то неко овако површно познанство, да ли је то само у односу на посао којим сте се бавили или сте се и приватно дружили?

Сведок Павасовић Жељко: Не било је само када смо дошли у Шилерову улицу, значи ту сам га упознао. Ту сам га упознао и одатле га знам. То је било само дружење пословно. У пословном смислу.

Председник већа: Кажите ми какав је био Душан, однос Душана Спасојевића према припадницима Јединице који су давали обезбеђење?

Сведок Павасовић Жељко: Био је коректан.

Председник већа: Шта под тим подразумевате?

Сведок Павасовић Жељко: Шта подразумевам, однос посао, значи посао, то је било то. Ми смо били тамо што се тиче обезбеђења. Нисмо били пријатељи, ни другови. Радили смо свој посао. И само то.

Председник већа: Испричајте ми шта је конкретно Ваш посао?

Сведок Павасовић Жељко: Обезбеђење Душана Спасојевића.

Председник већа: Добро. И када дођете, када Ваша смена почне да ради, како се то организује?

Сведок Павасовић Жељко: Ништа. Имали смо своју просторију у Тржном центру у Шилеровој, где смо се мењали, сачекивали, имали смо везу, сачекивали њега када би ишао негде и то је то.

Председник већа: Да ли сте Ви плату примали преко ЈСО-а?

Сведок Павасовић Жељко: Да.

Председник већа: Да ли сте имали неку награду од стране Душана Спасојевића за тај рад који сте радили код њега?

Сведок Павасовић Жељко: Повремено би некада добили, чисто част.

Председник већа: Колико је то износило?

Сведок Павасовић Жељко: Пошто је то била пракса. Значи код свих код кога сам радио и била је пракса да се поврх плате плате неки трошкови да имамо за сендвиче, када смо у граду, када их чекамо или шта ја знам.

Председник већа: То вас не питам за то. Питам да ли вам је давао неки динар, за жвакаће гуме и за сендвиче Вас не питам. Питам да ли сте добијали неку новчану надокнаду поред плате од ЈСО-а и ако јесте колико је то периодично било?

Сведок Павасовић Жељко: Не знам колико је било, не могу да се сетим колико је било, периодично, не знам, не сећам се. Пар пута смо добили.

Председник већа: Кажете да сте Ви радили у обезбеђењу Душана Спасојевића у време протеста Јединице за специјалне операције?

Сведок Павасовић Жељко: Не. У време протеста јединице, у ствари, то вече сам завршио са Чедом Јовановићем. Пребачени смо у Кулу. И ту сам повремено био у обезбеђењу Милорада Улемека. Значи повремено сам био, одлазио сам у Београд и тако.

Председник већа: А када онда прелазите код Душана Спасојевића?

Сведок Павасовић Жељко: Код Душана Спасојевића прелазим, ја мислим да је био, да ли март, крај марта. Да, крај марта је био. Или у том периоду пролеће, да ли март, април. Не могу да се сетим.

Председник већа: Које 2001. године, 2002. године?

Сведок Павасовић Жељко: 2002. године.

Председник већа: А шта сте онда радили 2001. године?

Сведок Павасовић Жељко: 2001. године? 2001. године сам био код Чедо Јовановића.

Председник већа: Добро. Да ли је то била грешка пошто сте Ви данас у току излагања рекли, то смо сви чули, да сте радили код

Чедомира Јовановића од јула месеца 2000. године, а зато Вас и питам шта сте радили 2001. године и питала сам Вас због тога?

Сведок Павасовић Жељко: То је грешка пошто слабо баратам са тим годинама. Не могу да се сетим. Стварно нисам размишљао о томе. Када се све то завршило покушао сам и да заборавим доста тога и да нисам имао времена да размишљам. Слабо са годинама баратам али знам значи по редоследу.

Председник већа: Да ли сте некада чули од Душана Спасојевића да је он финансирао Јединицу за специјалне операције и да је набављао неку опрему или тако нешто?

Сведок Павасовић Жељко: Да ли сам чуо?

Председник већа: Да.

Сведок Павасовић Жељко: Од њега сам чуо да је само требао нас да плаћа када смо били код Чедо Јовановића. Када смо били код Чедо Јовановића да је он нас требао да плаћа. Да нам даје преко плате, значи нас код Чедо Јовановића.

Председник већа: Колико?

Сведок Павасовић Жељко: Па, не знам. Чак смо добили једну плату. Мислим 300 марака.

Председник већа: А код њега када сте били?

Сведок Павасовић Жељко: Код кога?

Председник већа: Код Душана Спасојевића?

Сведок Павасовић Жељко: Добијали смо повремено исто. Не знам сада тачно колико, да ли 300 марака, да ли 400 марака, некада.

Председник већа: Је ли то сви једнако или како коме?

Сведок Павасовић Жељко: Па, сви једнако.

Председник већа: Да ли се то знало када се добија?

Сведок Павасовић Жељко: Па, није било ништа одређено.

Председник већа: Кажите ми ова Ваша адреса стана Сердар Јанка Вукотића, где је то?

Сведок Павасовић Жељко: Лабудово брдо.

Председник већа: Је ли ту имате кућу или стан?

Сведок Павасовић Жељко: Подстанар.

Председник већа: Подстанар сте?

Сведок Павасовић Жељко: Да.

Председник већа: А каже овако, сада ћу Вам предочити где је Ненад Шаре рекао приликом саслушања 13. 09. 2004. године каже: «Тог дана у јутарњим сатима нисам радио. Моја смена није радила. Ја сам у јутарњим сатима отишао од своје куће до команде на Сењаку. И ту сам се срео са својим колегом Павасовић Жељком. Са њим сам отишао на кафу у један кафић «Мајдан» који се такође налази на Сењаку. Вратио се са њим заједно у команду. Ту сам мало разговарао са својим начелником за заштиту личности и објеката Атељевић Милутином. Тада, док се одвијао тај разговор у његову канцеларију позвао ме је Вукашин Вукашиновић да дођем на кућу Милорада Улемекa што сам ја и урадио. Ту је негде било око 15 до 12,00 часова, 12,00 сати и он ми је рекао да је био код Милорада Улемекa у јутарњим сатима». Ненад Шаре каже да је у то време Улемек био у неком другом стану, а не у кући.

Сведок Павасовић Жељко: Ја Вам тврдим, ја не знам где је био Улемек. Ја нисам видео њега. Ја Вам причам сусрет са Шкенетом и могу одмах да кажем Шкене лаже. И то би му рекао у очи сада да је овде. Значи лаже. Знао да смо то јутро били у «Вокеру». Значи у «Вокеру», чекао сам га сигурно сат времена. Отишао је да узме паре, значи понављам паре да узме од... Не говори сигурно истину. Значи то је...

Председник већа: Да ли имате путнички аутомобил?

Сведок Павасовић Жељко: Имам.

Председник већа: Имате?

Сведок Павасовић Жељко: Да.

Председник већа: Да ли Вам је тај аутомобил купио Душан Спасојевић?

Сведок Павасовић Жељко: Не. Купио сам ја од Душана Спасојевића тај аутомобил. Ја сам купио тај аутомобил од Душана Спасојевића.

Председник већа: Колико сте то платили?

Сведок Павасовић Жељко: Не знам колико. Дао ми је нешто испод цене. Значи не знам, не могу да се сетим пошто је ауто било покварено.

Председник већа: Да ли је вама Душан Спасојевић купио неки стан?

Сведок Павасовић Жељко: Не. Ја сам подстанар.

Председник већа: У Београду.

Сведок Павасовић Жељко: У Београду.

Председник већа: А у Новом Саду или негде друго?

Сведок Павасовић Жељко: Не.

Председник већа: Немате никакву некретнину?

Сведок Павасовић Жељко: Не. Никакву некретнину немам.

Председник већа: Добро. Ја више немам питања за овог сведока. Да ли чланови већа имају?

Судија Милимир Лукић: Да ли Ви знате ко је Дејан Миленковић?

Сведок Павасовић Жељко: Знам.

Судија Милимир Лукић: Ко је он?

Сведок Павасовић Жељко: Па, виђао сам га у Шилеровој тамо.

Судија Милимир Лукић: Опишите нам мало то када сте га виђали?

Сведок Павасовић Жељко: Па, ништа. Видео сам га у току смене када би долазио тамо. Повремено се виђали. Здраво, здраво. Ништа друго. Значи, некада би сели у кафић, попили пиће, да ли би он платио, или тако нешто.

Судија Милимир Лукић: Кога сте поред Дејана Миленковића виђали у том кафићу?

Сведок Павасовић Жељко: У том кафићу?

Судија Милимир Лукић: Или уопште тамо док сте радили тај посао, не у том кафићу само?

Сведок Павасовић Жељко: У Шилеровој?

Судија Милимир Лукић: Док сте обезбеђивали пок. Душана Спасојевића?

Сведок Павасовић Жељко: Кога сам виђао? Некада бих, значи некада долазио Легија, повремено. То је врло кратко, неких 15-20 минута се задржао у кафићу, попио пиће и отишао.

Судија Милимир Лукић: Да ли сте још нека лица виђали осим Милорада Улемека?

Сведок Павасовић Жељко: Па, значи ко је био тамо. Осим Симовића, тако и Вука...

Судија Милимир Лукић: Да ли не можете да се сетите или у чему је проблем?

Сведок Павасовић Жељко: Не могу сада да се сетим кога све, али ето, рекао сам. Значи у току обезбеђења код Душана Спасојевића виђао сам Багзија...

Судија Милимир Лукић: Ајде конкретно да сузимо, на месец фебруар 2003. године?

Сведок Павасовић Жељко: На месец фебруар?

Судија Милимир Лукић: Јесте. И конкретно на догађај 21. фебруара 2003. године то су они догађаји код хале Лимес у оптужници, а

код спортске хале Арена данас у Београду? Можете ли да се сетите да ли сте радили тада, шта сте радили када се тај догађај одвијао?

Сведок Павасовић Жељко: Па, не могу да се сетим.

Судија Милимир Лукић: Да ли сте обезбеђивали тада Душана Спасојевића 21. фебруара 2003. године?

Сведок Павасовић Жељко: Шта да ли сам?

Судија Милимир Лукић: Да ли сте обезбеђивали Душана Спасојевића?

Сведок Павасовић Жељко: Не могу да се сетим. Не могу стварно. Ја мислим да можда.

Судија Милимир Лукић: Да ли се сећате тог догађаја, не шта сте радили, ајде да кренемо тако?

Сведок Павасовић Жељко: Догађаја?

Судија Милимир Лукић: Да, догађаја.

Сведок Павасовић Жељко: Из новина нешто, оно површно. Ништа. Питате ме за Лимес?

Судија Милимир Лукић: Да.

Сведок Павасовић Жељко: Из новина само. Ништа друго.

Судија Милимир Лукић: А да ли сте Ви радили тада у обезбеђивању Душана Спасојевића?

Сведок Павасовић Жељко: Не могу да се сетим да ли сам био тада. Знам да сам фебруару отишао од њега. Сада не могу да се сетим јесам ли био тог момента ту.

Судија Милимир Лукић: Па, малопре сте рекли да сте били до 11. и 12. марта у обезбеђењу Душана Спасојевића?

Сведок Павасовић Жељко: Не. Нисам рекао.

Судија Милимир Лукић: Исправите ако сам ја погрешно.

Сведок Павасовић Жељко: Не. Рекао сам да сам се повукао фебруара. У фебруару сам се повукао од Душана Спасојевића, да сам био распоређен на пословима у команди.

Судија Милимир Лукић: Добро. Да ли можете да се сетите да ли сте пре овог догађаја код хале Лимес се повукли у команду или не?

Сведок Павасовић Жељко: Не могу да се сетим.

Судија Милимир Лукић: Добро. Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Судија Радмила Драгичевић-Дичић има право на питања. Изволите.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да Вас питам, од када познајете оптуженог Улемека?

Сведок Павасовић Жељко: Познајем га од 1995. године, чини ми се. 1995.-1996. године. Тако.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Где сте га упознали?

Сведок Павасовић Жељко: Па, упознали смо се, ја мислим да је долазио у обилазак нешто.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Чега?

Сведок Павасовић Жељко: Па обилазак Јединице.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Које Јединице?

Сведок Павасовић Жељко: Јединице на, да се сетим, Јединице на Тари, били смо распоређени резервни састав Полиције, ту је долазио једном само да нас обиђе. Значи ту сам га први пут видео.

Председник већа: Је ли то резервни састав ЈСО-а?

Сведок Павасовић Жељко: Да.

Председник већа: Је ли тако?

Сведок Павасовић Жељко: Па, да резервни састав. Не ЈСО-а, него резервни састав Државне безбедности.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Од када сте ви у ЈСО-у?

Сведок Павасовић Жељко: Од 1997. године.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А 1995. године сте били?

Сведок Павасовић Жељко: 1995. године сам био резервни састав.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Када сте дошли у Београд?

Сведок Павасовић Жељко: Молим?

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Од када сте у Београду?

Сведок Павасовић Жељко: Од 1995. године. У ствари у Београду сам од 1999. године. Тако.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Молим?

Сведок Павасовић Жељко: У Београду сам од 1999. године. До тог периода сам био у Новом Саду становао.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А где сте живели пре него што сте дошли у Србију?

Сведок Павасовић Жељко: У Книну.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Од када сте били на ратишту?

Сведок Павасовић Жељко: Ја не бих о томе да причам.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Које године? Не мислим ништа више да вас питам, само то.

Сведок Павасовић Жељко: Не бих да причам ни године. Не сећам се баш ни периода ни...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Хтела сам да вас питам колико сте година имали, али не морате да одговорите.

Сведок Павасовић Жељко: Колико сам година имао?

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да.

Сведок Павасовић Жељко: Нећу да причам. Не знам.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: То је ваше право.

Сведок Павасовић Жељко: Не знам. Имате...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Да ли знате Пејаковић Сашу?

Сведок Павасовић Жељко: Знам.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Како?

Сведок Павасовић Жељко: Па, упознао сам га у Јединици. Касније смо се дружили интензивно. Заједно смо радили код Чедо Јовановића. Касније смо заједно радили код Душана Спасојевића.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Колико сте дуго радили са Пејаковићем код Душана Спасојевића?

Сведок Павасовић Жељко: Колико дуго? Па, значи с обзиром да је он био нешто и болестан и имао је, не знам, значи неких пар месеци можда је он био ту. А код Чедо смо радили исто неких 4-5 месеци заједно.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: То сте казали.

Сведок Павасовић Жељко: Молим?

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: То сте казали 3-4 месеца, 4-5 месеци. Добро. Кажите ми када сте Ви тог 12. марта сазнали да је убијен Премијер? Нешто ми је остало то нејасно.

Сведок Павасовић Жељко: Сазнао сам у команди када смо дошли. Када смо ја и Шкене дошли у команду, ту су нас сачекали и рекли шта се десило и како се десило. Касније смо сели пред телевизор.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: И после тога где вас двојица идете, ви и Шкене?

Сведок Павасовић Жељко: Ја остајем. Шкене се касније негде изгубио, не знам где је отишао. Значи напустио је команду, где је отишао не знам.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Када сте били у оном кафићу «Мајдан», ја сам вас погрешно разумела, извињавам се? То ми није јасно. Пре него што сте сазнали да је убијен Премијер?

Сведок Павасовић Жељко: Да. Пре.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. У фебруару месецу 2003. године и у марту од када сте напустили Душана Спасојевића, па у марту месецу, јесте ли некога обезбеђивали 2003. године?

Сведок Павасовић Жељко: Па, требао сам да будем при руци Веселину Лечићу, али никада то нисам обављао. Углавном сам био у команди и то је то.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесте ли имали неке везе са обезбеђењем оптуженог Улемека у том периоду?

Сведок Павасовић Жељко: У том периоду?

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Март 2003. године?

Сведок Павасовић Жељко: Виђао бих само их и то је то. Виђао би их само у команди тамо.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А јесте ли одлазили тамо у његову кућу и ту јесу ли они обезбеђивали?

Сведок Павасовић Жељко: После 12. марта?

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Пре 12.?

Сведок Павасовић Жељко: Пре 12. нису. Нисам.

Председник већа: А пре Вас пита?

Сведок Павасовић Жељко: Нисам зато што нисам имао потребе.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесте ли ишли кући код оптуженог Улемека?

Сведок Павасовић Жељко: Када?

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Уопште?

Сведок Павасовић Жељко: Уопште?

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да.

Сведок Павасовић Жељко: Док сам радио код њега ишао сам. Значи када сам код њега био у обезбеђењу ишао сам.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: То је било до 2000. године, је ли?

Сведок Павасовић Жељко: До 2000. године и повремено оно када сам био за време протеста. Повремено до куће. Ја нисам никада улазио унутра на пример или...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Нисте улазили унутра?

Сведок Павасовић Жељко: Не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Кажите ми о сусретима оптуженог Улемека и Душана Спасојевића, где су се састајали, да Ви знате? Говорим о периоду крај 2002. године, почетак 2003. године?

Сведок Павасовић Жељко: Где су се састајали, обично би Легија долазио у кафић и ту би седео можда 15 минута, пола сата у врх главе и то је то. Значи седео је, опуштена атмосфера. Ми смо били доле, они су били можда горе. Попили можда пиће, два, откуд знам сада. То је било то све. Значи ништа није било оно сада, нисам приметио да се задржава нешто претерано дуго.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Зашто је то важно задржавање?

Сведок Павасовић Жељко: Молим?

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Што је то важно да ли се задржавао или није?

Сведок Павасовић Жељко: Па, кажем нисам приметио да се задржава нешто дуго, него је кажем...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Је ли знате зашто је долазио?

Сведок Павасовић Жељко: Молим?

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Знате ли разлог доласка?

Сведок Павасовић Жељко: Не знам.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Нисте слушали њихове разговоре?

Сведок Павасовић Жељко: Нисам. Мада да сам хтео могао сам да слушам с обзиром да смо били доле, они су били на спрату, ту је био међупростор неки празан, значи чули смо гласове. Могао сам да слушам али није било потребе.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Ви нисте.

Сведок Павасовић Жељко: Нисам слушао.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Шта сте Ви завршили од школе?

Сведок Павасовић Жељко: Средња стручна спрема.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Шта?

Сведок Павасовић Жељко: Молер.

Председник већа: Само једно додатно питање. Кажете били сте у обезбеђењу код Душана Спасојевића. Питао Вас је колега Лукић за Дејана Миленковића да ли сте га тамо виђали. Да ли сте виђали Буха Љубишу у Шилеровој улици?

Сведок Павасовић Жељко: Кога?

Председник већа: Молим?

Сведок Павасовић Жељко: Кога да ли сам виђао?

Председник већа: Буха Љубишу?

Сведок Павасовић Жељко: Љубишу Чумета?

Председник већа: Да.

Сведок Павасовић Жељко: У том периоду?

Председник већа: Уопште тамо док сте ви били?

Сведок Павасовић Жељко: Док сам ја радио долазио је ја мислим два пута. Али обично би пошто сам препознао ауто његово, значи у којем се он возио, ушао би одмах доле у гаражу у подрум. Долазио је два, три пута чини ми се.

Председник већа: А да ли је Душан Спасојевић ишао код њега у Сурчин?

Сведок Павасовић Жељко: Јесте.

Председник већа: Колико често?

Сведок Павасовић Жељко: Два, три пута тако.

Председник већа: За то време док сте Ви били?

Сведок Павасовић Жељко: Док сам ја био, да, ишао је.

Председник већа: Кажите ми од ових осталих лица која су на оптужници која се терете да су евентуално припадници тог Земунског клана, да ли сте њих ту виђали и ако јесте кога и колико често? Да ли свакодневно или како? Можете ли то да нам кажете?

Сведок Павасовић Жељко: Од оптужених, нисам разумео добро?

Председник већа: Од оптужених знате ко је оптужен. Јесте ли виђали у Шилеровој Александра Симовића?

Сведок Павасовић Жељко: Јесам. Виђао сам га.

Председник већа: Колико често?

Сведок Павасовић Жељко: Па, не знам сада колико. Можда сваки други дан.

Председник већа: Молим?

Сведок Павасовић Жељко: Можда некада сваки други дан. Некада сваки дан.

Председник већа: Па, то лепо кажите. Што се тако љутите одмах када Вас питам.

Сведок Павасовић Жељко: Не љутим се.

Председник већа: Да ли сте виђали Милана Јуришића?

Сведок Павасовић Жељко: Јесам. Виђао сам га.

Председник већа: Да ли сте виђали Нинослава Константиновића?

Сведок Павасовић Жељко: Јесам.

Председник већа: Да ли сте виђали Милоша Симовића?

Сведок Павасовић Жељко: Молим?

Председник већа: Да ли сте виђали Милоша Симовића?

Сведок Павасовић Жељко: Јесам.

Председник већа: Колико често?

Сведок Павасовић Жељко: Па, исто тако, некада га не бих видео по 5 дана, некада је дошао.

Председник већа: Да ли сте виђали Душана Крсмановића?

Сведок Павасовић Жељко: Јесам.

Председник већа: Да ли знате ко је Сретко Калинић?

Сведок Павасовић Жељко: Чуо сам за њега. Али не знам га. Не знам.

Председник већа: Само сте чули по имену?

Сведок Павасовић Жељко: Чуо сам по имену, али ја...

Председник већа: Када?

Сведок Павасовић Жељко: Ја мислим да га нисам виђао. Па чуо сам оно.

Председник већа: Молим?

Сведок Павасовић Жељко: Па, чуо сам за њега, али...

Председник већа: Када сте то чули, да ли сте то чули пре атентата или после?

Сведок Павасовић Жељко: После.

Председник већа: После?

Сведок Павасовић Жељко: Да.

Председник већа: То да разграничимо. Јесте ли још неког виђали тамо у Шилеровој?

Сведок Павасовић Жељко: Једино што сам ето док сам оно Чеду обезбеђивао, једино сам са њим...

Председник већа: Не. Питам Вас од ових људи који су на оптужници па ћемо онда прећи на ова друга лица.

Сведок Павасовић Жељко: Па, једино што је Пеле са мном радио и тако.

Председник већа: Зорана Вукојевића сте знали?

Сведок Павасовић Жељко: Зорана Вукојевића сам знао.

Председник већа: Кажите ми да ли сте виђали поред Чедомира Јовановића још неке друге личности из јавног живота тамо у Шилеровој улици?

Сведок Павасовић Жељко: Не.

Председник већа: Никога?

Сведок Павасовић Жељко: Не.

Председник већа: Да ли Вам је познато да ли је постојала нека књига у коју су се уписивали људи који долазе ту у Шилерову?

Сведок Павасовић Жељко: Јесте. Постојало је нешто. Постојале су и камере. Ваљда су снимали. Значи камере које су снимале улазак и излазак.

Председник већа: Ко је радио на тим камерама, знате ли?

Сведок Павасовић Жељко: Радиле су неки момци Душанови.

Председник већа: Да ли сте знали Милета Луковића Кума?

Сведок Павасовић Жељко: Јесам.

Председник већа: Да ли Вам је у то време било познато чиме се бави Душан Спасојевић и Миле Луковић Кум?

Сведок Павасовић Жељко: Ја нисам никаквих имао...

Председник већа: Молим?

Сведок Павасовић Жељко: Нисам имао никаквих сазнања нити ме је интересовало чиме се баве, нисам видео ништа нелогично, ништа необично. Нисам видео ништа кривично. Значи није ми било познато.

Председник већа: Да ли заменик Специјалног тужиоца има питања за сведока?

Заменик Специјалног тужиоца: 12. марта, у колико сати Ви и Шкене стижете у команду?

Сведок Павасовић Жељко: У команду?

Заменик Специјалног тужиоца: Да.

Сведок Павасовић Жељко: Не знам тачно колико је било. Значи око неких можда 1 сат тако. Не знам нисам сигуран у тај одговор.

Заменик Специјалног тужиоца: Око 1 сат?

Сведок Павасовић Жељко: Па, да ли је било око 1 сат, тако.

Заменик Специјалног тужиоца: А долазите из «Мајдана»?

Сведок Павасовић Жељко: Тако је.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли тај «Мајдан» има телевизију?

Сведок Павасовић Жељко: Има телевизију колико знам. Ту смо били пар пута. А да ли није била укључена, или јесте, није било укључено. Ту још нисмо знали шта се десило.

Заменик Специјалног тужиоца: Шта радите у ноћи између 12. и 13.?

Сведок Павасовић Жељко: У ноћи између 12. и 13.?

Заменик Специјалног тужиоца: Где сте?

Сведок Павасовић Жељко: У команди у Сењаку.

Заменик Специјалног тужиоца: Кога виђате од официра?

Сведок Павасовић Жељко: Виђам...

Заменик Специјалног тужиоца: То вече и ту ноћ?

Сведок Павасовић Жељко: Виђам стандардне официре који су радили у команди. Значи да ли је Атељевић Динко, Чедо, Муња.

Заменик Специјалног тужиоца: Где је командант Јединице?

Сведок Павасовић Жељко: Не знам тачно.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли виђате Звездана Јовановића и ако га виђате, када после 12.?

Сведок Павасовић Жељко: Чини ми се да сам га видео једном али не знам. У команди сам га видео. Не знам тачно када.

Председник већа: Рекао је да га је видео 15., да су се руковали је ли тако?

Сведок Павасовић Жељко: Молим?

Председник већа: Јесте ли ви то рекли 15. да сте га видели? То је претходни сведок рекао.

Заменик Специјалног тужиоца: Је ли можете да определите време?

Сведок Павасовић Жељко: Са ким?

Заменик Специјалног тужиоца: Ако сам разумео да сте рекли да сте га видели?

Сведок Павасовић Жељко: Да. Али не могу да речем када зато што не знам тачно. Не могу свега да се сетим.

Заменик Специјалног тужиоца: Рекли сте да сте водили Спасојевића код Чумета у Сурчин.

Сведок Павасовић Жељко: Тако је.

Заменик Специјалног тужиоца: Односно да сте ишли са њим.

Сведок Павасовић Жељко: Јесам.

Заменик Специјалног тужиоца: Када је задњи пут то било? Пар пута сте рекли да сте га водили. Тај задњи пут када је то било?

Сведок Павасовић Жељко: Ја мислим када је на Чумета било пуцање, да ли је било пуцано. Онда сам са њим ишао по њега. И ишао је, посећивао га је у болници на ВМА када је Чуме имао то што је имао, не знам ни ја шта је имао. Био је у болници. И долазио је на ВМА пар пута у посету њему.

Заменик Специјалног тужиоца: А током 2003. године?

Сведок Павасовић Жељко: Током 2003. године не.

Заменик Специјалног тужиоца: Још једно питање. Рекли сте да сте били придодати обезбеђењу Улемека за време протеста ЈСО?

Сведок Павасовић Жељко: Да.

Заменик Специјалног тужиоца: Опишите нам шта сте ту радили у тој функцији?

Сведок Павасовић Жељко: Ништа. Био сам у другом возилу. Повремено би отишли за Београд. Знам да је тада улазио у Владу Србије, да је био на састанку, знам да је једном био код покојног Премијера у стану на...

Председник већа: Је ли то све за време протеста или?

Сведок Павасовић Жељко: За време протеста. Не знам сада тачно у којим данима али знам да је...

Председник већа: Је ли то за време протеста све било?

Сведок Павасовић Жељко: Па, у том периоду негде. То је то. Значи у том периоду око, када сам био придодат њему, био сам ту неких 2 месеца са њим.

Заменик Специјалног тужиоца: Сам почетак протеста?

Сведок Павасовић Жељко: Да.

Заменик Специјалног тужиоца: Шта радите код Улемека?

Сведок Павасовић Жељко: Ништа. Сам почетак протеста значи повучен сам у команду на Сењаку. И ту смо, одатле смо ја мислим сутра ујутру отишли за Кулу.

Заменик Специјалног тужиоца: Пратите кога?

Сведок Павасовић Жељко: Тек када сам дошао у Кулу дошао је Шкене и рекао бићеш са нама неко време и тако.

Заменик Специјалног тужиоца: Ту са Шкенетом, ко је био?

Сведок Павасовић Жељко: Са Шкенетом ко је био када ми је то рекао?

Заменик Специјалног тужиоца: Да. Је ли био ту Улемек?

Сведок Павасовић Жељко: Није био ту.

Заменик Специјалног тужиоца: А реците нам неки догађај када сте били фактички у пратњи његовој?

Сведок Павасовић Жељко: Рекао сам Вам када сам био у пратњи, значи долазили смо пар пута до Београда.

Заменик Специјалног тужиоца: Одакле?

Сведок Павасовић Жељко: Из Куле.

Заменик Специјалног тужиоца: Пратите из Куле за Београд?

Сведок Павасовић Жељко: Да.

Заменик Специјалног тужиоца: Даље? Враћате назад?

Сведок Павасовић Жељко: Да. Вратимо се или вратили би се назад, да.

Заменик Специјалног тужиоца: Заједно са Улемеком?

Сведок Павасовић Жељко: Да.

Заменик Специјалног тужиоца: Колико је пута тако било?

Сведок Павасовић Жељко: Не знам да ли је било једном можда.

Заменик Специјалног тужиоца: Немам више питања.

Председник већа: За реч се јавио пуномоћник оштећених адвокат Срђа Поповић. Изволите.

Адв. Срђа Поповић: Мене интересује овај 12. март. Не разумем тај догађај најбоље. Када се, да ли може да се сети, када се Вама јавио Шкене? Шкене се Вама јавио или Ви њему?

Сведок Павасовић Жељко: Он се мени јавио.

Адв. Срђа Поповић: Колико је могло то сати бити?

Сведок Павасовић Жељко: Молим?

Адв. Срђа Поповић: Колико је сати могло да буде тада?

Сведок Павасовић Жељко: Па да ли је било неких 9 сати, тако.

Адв. Срђа Поповић: Мало пре сте казали 10 – 10,30 часова?

Сведок Павасовић Жељко: Јавио ми се у 9 сати телефоном да идемо негде на кафу.

Адв. Срђа Поповић: Добро. И шта сте се договорили?

Сведок Павасовић Жељко: Ништа. Да ли је он мене ја мислим купио...

Адв. Срђа Поповић: Он је дошао по Вас?

Сведок Павасовић Жељко: Да. Он је дошао по мене.

Адв. Срђа Поповић: Када?

Сведок Павасовић Жељко: Па, колико је било, 9,15 часова, 9,30 часова.

Адв. Срђа Поповић: И онда?

Сведок Павасовић Жељко: И онда смо отишли у «Вокер». Са њим нисам седео рекао сам 5-10 минута. Рекао идем само да тркнем до куће Легијине да узмем паре.

Адв. Срђа Поповић: За шта?

Сведок Павасовић Жељко: За рођендан, да бих купио поклон Легији.

Адв. Срђа Поповић: Је ли тог дана требало да купи поклон?

Сведок Павасовић Жељко: Па, ваљда или тог или сутрадан или прекосутра. Не знам. Рођендан му је био, да ли 15., значи у тим данима је требао да купи поклон.

Адв. Срђа Поповић: Је ли после тога ишао да купи поклон?

Сведок Павасовић Жељко: Ствар његовог слободног времена. Не знам.

Адв. Срђа Поповић: Је ли ишао да купи поклон после тога?

Сведок Павасовић Жељко: Па, ваљда је. Можда је планирао пошто је био слободан да тај дан купи поклон.

Адв. Срђа Поповић: Али Ви не знате да је ишао да купује икакав поклон?

Сведок Павасовић Жељко: Не. Ја само знам да је ишао по паре које су они скупили да би Шкене могао да купи поклон.

Адв. Срђа Поповић: Добро. У вези са овим обезбеђивањем Спасојевића. Је ли Вама икада ико објаснио, укључујући и Спасојевића, каква опасност њему прети, од чега, од кога да Ви њега штитите? Је ли икада било таквих...

Сведок Павасовић Жељко: Није никада било речи о томе.

Адв. Срђа Поповић: Не?

Сведок Павасовић Жељко: Никада.

Адв. Срђа Поповић: Је ли био било који догађај током тих 9 месеци када сте Ви били у ситуацији да га од нечега заштитите?

Сведок Павасовић Жељко: Добро.

Адв. Срђа Поповић: Је ли био такав неки догађај?

Сведок Павасовић Жељко: Не.

Адв. Срђа Поповић: Никада ништа?

Сведок Павасовић Жељко: Никада није било нешто. Никада није било ништа. Никада није било нешто да је морало да се реагује или да се стане у његову заштиту.

Адв. Срђа Поповић: Сада морам да Вас питам нешто, можда ја грешим, мени се чини да сам ја Вас видео овде у публици. Јесте ли Ви долазили у овај суд да присуствујете неким..

Сведок Павасовић Жељко: Јесам. Давно. Још кад је почело значи суђење овде.

Адв. Срђа Поповић: Шта се тог дана догађало овде у судници?

Сведок Павасовић Жељко: Овде?

Адв. Срђа Поповић: Тог дана када сте Ви били овде?

Сведок Павасовић Жељко: Немам појма стварно. Стварно се не сећам.

Адв. Срђа Поповић: Не сећате се?

Сведок Павасовић Жељко: Не сећам се стварно. Откуд знам када је мени то читав живот, имам толико проблема приватних, сада још и ово да...

Председник већа: Колико сте се задржали тада у судници?

Сведок Павасовић Жељко: Молим?

Адв. Срђа Поповић: Да ли сте Ви чули део исказа оптуженог Улемека?

Сведок Павасовић Жељко: Можда сам чуо или сам прочитао у новинама. Нисам никада размишљао о томе.

Адв. Срђа Поповић: Да ли се сећате шта сте носили тог дана?

Сведок Павасовић Жељко: Ког дана?

Адв. Срђа Поповић: Како сте били обучени тог дана када сте дошли у суд?

Сведок Павасовић Жељко: Стандардна. Можда чак и овако.

Председник већа: Нисте носили беле мајице тада?

Сведок Павасовић Жељко: Белу мајицу?

Председник већа: Да.

Сведок Павасовић Жељко: Не.

Председник већа: Добро.

Сведок Павасовић Жељко: Не. Нисам тај био.

Председник већа: Ништа ја не питам.

Адв. Срђа Поповић: Је ли Вас икада ико од ваших претпостављених питао нешто у вези тог доласка у суд?

Сведок Павасовић Жељко: Знам на шта мислите.

Адв. Срђа Поповић: Кажите то што мислим.

Сведок Павасовић Жељко: Нисам тај. Не радим у Жандармерији. Не радим у Противтерористичкој јединици, нити сам облачио ту белу мајицу. Значи радим на сасвим стотом месту.

Адв. Срђа Поповић: Где сте тада радили?

Сведок Павасовић Жељко: Где сам тада радио? Можда сам чак био суспендован. Не знам.

Адв. Срђа Поповић: Како не знате где сте радили?

Сведок Павасовић Жељко: У том периоду када се то десило био сам вероватно суспендован.

Адв. Срђа Поповић: А због чега сте били суспендовани?

Сведок Павасовић Жељко: Па, ето због разних тих неких намештаљки.

Адв. Срђа Поповић: А шта су Вам наместили?

Сведок Павасовић Жељко: Ако хоћете баш, с обзиром да сам био припадник Црвених беретки када сам дошао да радим свој посао где су ме сместили, где су ми рекли, јер су ми рекли да нема за мене места ни у Жандармерији ни у Петој управи, шутнули су ме тамо где јесу. Дошао сам у кабинет министра да се јавим. Душан Михајловић је тада био. Да носим, разносим ту пошту. Међутим, онда су ми подметнули, украли су ми пошту из аута, нису ми дали да паркирам испред Министарства. У очи су ми говорили ти си тај и тај, немаш приступа, паркирај се преко пута и крај приче.

Адв. Срђа Поповић: Зашто сте били суспендовани?

Сведок Павасовић Жељко: Па, ето због крађе поште из аута.

Адв. Срђа Поповић: Хвала лепо.

Председник већа: Судија Милимир Лукић има право на додатно питање.

Судија Милимир Лукић: Мислим да сте кренули да испричате неки догађај са Константиновић Нинославом? Јесте ли кренули да причате нешто о Константиновићу или ми се учинило?

Сведок Павасовић Жељко: Не. Можда. Не. Једном смо ишли ја и Спасојевић код њега да га Спасојевић крсти. Ишли смо авионом за Црну Гору.

Судија Милимир Лукић: Неки догађај, па сте поменули то име, па сте онда били прекинути?

Сведок Павасовић Жељко: Не.

Судија Милимир Лукић: Ако нешто имате да кажете везано за...

Сведок Павасовић Жељко: Немам ништа.

Судија Милимир Лукић: Је ли није било то догађај или нећете да кажете?

Сведок Павасовић Жељко: Немам ништа. То је све било са њим и са Симовићима и са Јуретом било је на добар дан, здраво. Завршавало се на томе.

Судија Милимир Лукић: Добро.

Председник већа: Можете ли да нам кажете колико пута сте били присутни овде у овој судници?

Сведок Павасовић Жељко: Можда два или три пута, не сећам се.

Председник већа: А сећате ли се шта је тада суд радио када сте Ви долазили у судницу?

Сведок Павасовић Жељко: Не могу да се сетим шта је радио.

Председник већа: Ви сте били у публици?

Сведок Павасовић Жељко: Да.

Председник већа: Да ли се сећате да ли је неко тада саслушаван као сведок?

Сведок Павасовић Жељко: Не могу да се сетим.

Председник већа: Да ли су узети Ваши лични подаци приликом уласка у суд тада када сте долазили, да ли сте предали личну карту?

Сведок Павасовић Жељко: Јесам.

Председник већа: Као публика је ли?

Сведок Павасовић Жељко: Јесам.

Председник већа: Колико сте се обично задржавали ту?

Сведок Павасовић Жељко: Молим?

Председник већа: Колико сте се обично задржавали у судници?

Сведок Павасовић Жељко: Па, можда сат, два времена. Једном сам био сат времена, два сата, морао сам да идем нешто да завршавам приватно. А два пута сам био цело време.

Председник већа: Добро. Да ли неко од бранилаца има питања?

Право на питања има бранилац оптуженог Улемека адвокат Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Хвала. Да ли можете да се сетите када смо већ код овог питања, да ли сте били присутни суђењу за убиство и за атентат на покојног Премијера или оно друго суђење на коме је већи број оптужених за такозвани Земунски клан?

Председник већа: Проверићемо то колега. Постоји евиденција када смо шта судили.

Адв. Слободан Миливојевић: Није никакав проблем. Ја сам сматрао да би можда могао да...

Председник већа: Рекао је малопре да не може да се сети на моје питање када је то било. Није био у време када је давана одбрана оптуженог Улемека и не сећа се који су докази и сведоци саслушавани.

Па је онда пошто је рекао да се не сећа најпоузданије да по датумима то упоредимо.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, ја се потпуно слажем. Ако пуномоћник оштећеног има право да постави такво питање, у том правцу верујем да и ја имам право.

Председник већа: Не. На моје питање је одговорио да се не сећа. Према томе ако се не сећа онда ћу вам забранити одговор на то питање.

Адв. Слободан Миливојевић: Хвала.

Адв. Слободан Миливојевић: Могу даље?

Председник већа: Молим?

Адв. Слободан Миливојевић: Могу ли даље да постављам питања?

Председник већа: Не да поставите то питање.

Адв. Слободан Миливојевић: Не то него следеће питање.

Председник већа: Следеће наравно.

Адв. Слободан Миливојевић: Хвала лепо. Када сте били у обезбеђењу Чедомира Јовановића да ли Вам је било ко у било којој форми на било који начин саопштио да ли Чедомиру Јовановићу прети било каква опасност од било чега и на шта треба да обратите пажњу?

Сведок Павасовић Жељко: С обзиром да је њему био цип дигнут у ваздух колико ја знам њему је придодано то наше обезбеђење. Најпре је био добио двојицу припадника од нас, колико ја знам Вујанић Јована и Пејаковић Сашу. Они су први дошли код њега. Након два, три месеца дошли смо ми.

Адв. Слободан Миливојевић: Да мало на неки начин специфицирамо ове године о којима сте причали, да ли Ви знате када је био чувени 5. октобар, које године?

Сведок Павасовић Жељко: Знам да је 2000.

Адв. Слободан Миливојевић: 2000. године.

Председник већа: Објаснио је то на моје питање да не памти године, да прави лапсус, да је то било 2001. а не 2000.

Сведок Павасовић Жељко: Стварно не могу да упамтим.

Председник већа: Објаснио је да је тада био шеф посланичке групе Чедомира Јовановића.

Адв. Слободан Миливојевић: Само да добијем дефинитивни одговор на то питање. И још једно питање имам, за време док сте били у обезбеђењу Душана Спасојевића да ли Вам је познато да је било ко од обезбеђења Душана Спасојевића добио стан?

Сведок Павасовић Жељко: Ја мислим Шкене.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли знате нешто више око тога? Прецизније? Где је тај стан и тако?

Сведок Павасовић Жељко: Ја сам га селио. Тај стан се налази у Земуну, на почетку Земуна када се завршава, нешто код Хотела Југославије, не знам адресу, али знам која зграда, знам.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли можете оријентационо да кажете време када је то било, када сте га пресељавали, када је добио тај стан?

Сведок Павасовић Жељко: Не могу да се сетим сад тачно али знам када сам га пресељавао да му је он дао стан.

Адв. Слободан Миливојевић: Хвала Лепо.

Председник већа: Кажите ми да ли сте сигурни или се не сећате да је још неко добио од припадника који су радили уопште у ЈСО да је Душан Спасојевић купио неке станове за ЈСО. Ја сам питала и за опрему и наоружање, Ви сте рекли да не знате, јел тако.

Сведок Павасовић Жељко: Да ли је Душан Спасојевић куповао не знам. А да ли је станове, исто не знам. За Шкенета знам зато што смо се дружили у том периоду, доста дуго смо се дружили.

Председник већа: Да ли сте после свега видели и чули Шаре Ненада након атентата?

Сведок Павасовић Жељко: Након атентата виђао сам га у команди, долазио је и одлазио је.

Председник већа: Одмах непосредно, мисли се када је кренуо овај поступак, након његовог сведочења.

Сведок Павасовић Жељко: Да ли сам га виђао?

Председник већа: Да ли сте га уопште видели или чули?

Сведок Павасовић Жељко: Не.

Председник већа: Право на питања има адв. Ненад Вукасовић бранилац опт. Звездана Јовановића.

Адв. Ненад Вукасовић: Само ме интересује да видим да нисам погрешно записао када је сведок говорио у периоду док је био у обезбеђењу код Чедомира Јовановића, ја сам записао да је тада рекао да је Чедо уствари доводио Чумета код себе, да је водио Чумета код себе. Да ли је то тачно или не да би знао да поставим питање. Да ли је у времену када сте били у обезбеђењу код Чедомира Јовановића, да ли је Чедомир Јовановић тада водио Чумета код себе?

Сведок Павасовић Жељко: У ЦЗ га је водио док је био Душан Спасојевић у затвору, радио сам тада са њим, ја мислим да је Ђели преузео његов ауто, његов мерцедес блиндирани, водио је исто жену од Спасојевића и од Кума, и ћерку је водио.

Председник већа: Одакле Вам је то познато?

Сведок Павасовић Жељко: Зато што сам био и видео.

Председник већа: Где?

Сведок Павасовић Жељко: Радио сам ту, испред ЦЗ-а сам био када су дошли Тања, Маја и ћерка, тада још нисам ја ни знао ни ко су ни шта су, тек сам касније када сам прешао код Душана Спасојевића видео да су то они.

Адв. Ненад Вукасовић: А да ли имате можда нека сазнања и да ли Вам је познато да ли је уопште било контаката ван овога што је долазио Чуме у ЦЗ, да ли је било неких контаката између Чедомира Јовановића и Љубише Бухе Чумета.

Председник већа: Ја вас ништа не чујем. Колега молим Вас мало гласније.

Адв. Ненад Вукасовић: Мене занима у том периоду, неовисно од доласка Љубише Бухе у ЦЗ, да ли је сведоку познато да ли је било конатаката између Чедомира Јовановића и Љубише Бухе Чумета, невезано да ли за Сурчин, неки други простор, да ли му је уопште то познато, да ли је уопште долазило до таквих сусрета?

Сведок Павасовић Жељко: Јесте било је контаката доста пута смо га отпратили у Котобању, ту је био исто са њим у његовом кафићу, причали, шта су радили, не знам.

Адв. Ненад Вукасовић: Значи не знате разлог одласка?

Сведок Павасовић Жељко: Не знам разлог али знам да је долазио тамо у Котобању и причао.

Адв. Ненад Вукасовић: Ово што сте сада рекли, да ли сте то говорили у једнини или у множини по питању броја долазака и контаката између Чедомира Јовановића и Љубише Бухе.

Сведок Павасовић Жељко: Долазио је више пута сигурно.

Адв. Ненад Вукасовић: Исто је питање ако сам добро записао, ако нисам случајно нешто испустио, то су одласци Чедомира Јовановића у Шилерову па ме занима да ли ту говорите о једнини, о једном доласку или говорите о множини.

Сведок Павасовић Жељко: Не више пута. Више пута сам га ја довозио тамо, обично би стајали на искључењу са ауто пута за Земун, ја бих прешао код њега у његов ауто, некада би прешао и Ћели и онда би заједно кренули према Шилеровој.

Адв. Ненад Вукасовић: Сад ми реците ово што ме занима, ја немам више питања, када је Чедомир Јовановић долазио у Шилерову, да ли је долазио у тај некакав кафић, као што се овде спомиње некакав кафић, или је долазио у зграду?

Сведок Павасовић Жељко: Не, баш у кућу.

Адв. Ненад Вукасовић: Баш у кућу?

Сведок Павасовић Жељко: Баш у кућу.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала немам више питања.

Председник већа: Да ли неко још од бранилаца има питања за сведока? Констатујем да нико од бранилаца више нема питања за сведока. Да ли оптужени имају питања за сведока? Констатујем да оптужени немају питања за сведока. Кажите ми да ли тражите надокнаду за данашњи долазак пред суд?

Сведок Павасовић Жељко: Не.

Председник већа: Отпушта се сведок Павасовић Жељко. Да ли има неко нешто да примети у односу на исказ саслушаног сведока Павасовић Жељка? За реч се јавља пуномоћник оштећених адв. Срђа Поповић. Изволите.

Адв. Срђа Поповић: Ја приговарам целокупном исказу овога сведока. Мислим да је пристрасан, мислим да показује посебан интерес за ток и исход овог поступка.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч.

Констатујем да се нико више не јавља за реч.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Прекид се главни претрес ради одмора и одређује пауза у трајању од 30 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

Председник већа: Главни претрес настављамо доказним поступком.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изврши увид и читање записника о показивању лица места од стране осумњиченог Звездана Јовановића, увиђај лица места истражног судије Окружног суда у Сремској Митровици Кри. број 48/03 од 15. априла 2003. године и увид у фотодокументацију показивања лица места упуцавање снајпера од стране осумњиченог Звездана Јовановића на Фрушкој Гори МУП-а Републике Србије, Управе за борбу против организованог криминала од 23. априла 2003. године.

Такође је веће донело

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изврши увид у фотодокументацију МУП-а Републике Србије, Управе за борбу против организованог криминала са предметом место покушаја атентата на председника Владе Србије код спортске хале «Лимес» на Новом Београду, документација 23. априла 2003. године.

Председник већа: Ово су докази који су били предложени од стране јавног тужиоца у оптужници и које је раније веће било донело решење да се ти докази издвоје из списка али је Врховни суд укинуо то решење са налогом, а добили сте сви тај примерак решења, да се ти докази што се тиче времена издвајања из списка могу издвојити на крају доказног поступка ако то није учињено раније. Из тих разлога ћемо сада извршити читање и ових доказа и увид.

Адв. Желимир Чабрило: Ја се заиста извињавам што вас прекидам у овоме, наставићемо са овим, само сам хтео да будем коректан према суду и да обавестим суд о следећем. У паузи данашњег претреса предао сам у писарници поднесак који је направио Душан Тизић, саслушан као сведок, овде. Он је поднесак насловио као жалба, дао је мајци окр. Симовића, само једну реченицу.

Председник већа: Немојте молим вас. Када се упознам са садржином поднеска. Сутра ћемо о томе разговарати.

Адв. Желимир Чабрило: Хтео сам.

Председник већа: Немојте због јавности. Ваљда морам ја као председник већа да видим о чему се ради. Дајете га у паузи и онда не знам о чему се ради.

Адв. Желимир Чабрило: Ја сам га добио сада.

Председник већа: Ја га нисам добила и зато сачекајте да га ја добијем. Дајте ми ту књигу.

Приступам читању: Окружни суд Сремска Митровица, Посл.број Кри.48/03 од 15. 04. 2003. године. Овлашћена лица Управе за борбу против организованог криминала МУП-а Републике Србије из Београда обавестила су истражног судију да у вези предкривичног поступка који је у току и који води МУП Србије против осумњиченог Јовановић Звездана, припадника јединице ЈСО-а, заменика команданта Јединице, због постојања сумње да је извршио кривично дело убиство председника Владе Републике Србије Зорана Ђинђића, потребно је предузети истражну радњу показивања лица места од стране осумњиченог и извршити увиђај на лицу места везано за проналажење трагова који би били од значаја за овај поступак. Окружни јавни тужилац је истражном судији ставио предлог за предузимање хитне радње, проналажење трагова на лицу места везаних за припремање убиства Зорана Ђинђића. Истражни судија је имајући у виду напред изложено оценио да је захтев Окружног јавног тужиоца основан те одлучио да се на лицу места изведе истражна радња показивања лица места од стране осумњиченог и увиђај на лицу места. Лице места је пут и банкина поред пута који иде од Иришког венца према Чоту на 3900 метара од Иришког венца у наведеном правцу на Фрушкој Гори. Коловоз је сачињен од асфалтне масе и са обе стране коловоза је шума. Поред коловоза постоји земљана банка од 50 цм на којој се налази шипражје и суво лишће. Присутни осумњичени Јовановић Звездан, бранилац осумњиченог адв. Весна Радомировић из Београда, истражни судија Бранка Банчевић, Окружни јавни тужилац Драган Аћимовић, овлашћена лица Управе за борбу против организованог криминала, оперативци Павић Небојша, Ђукић Дејан и крим. теничар Илинић Петар. Започето у 18 и 20 сати. Лице места обезбеђују припадници Управе за борбу против организованог криминала. Осумњиченом Звездану Јовановићу рођеном у Пећи 19. 7. 1965. године од оца Радомира, са последњим пребивалиштем у Кули, заменику команданта Јединице за специјалне операције, тренутно у притвору у Централном затвору у Београду због сумње да је извршио кривично дело убиства председника Владе Републике Србије Зорана Ђинђића омогућен је поверљив разговор са браниоцем адв. Радомировић Весном. Након обављеног поверљивог разговора са браниоцем осумњичени је од стране истражног судије у присуству браниоца и окружног јавног тужиоца упозорен и поучен да није дужан да одговара на питања истражног судије али да исто тако има право и да одговара на постављено питање и да на лицу места покаже оно што истражни судија

буде захтевао те је након овога осумњичени изјавио: Разумео сам моја права и изјављујем да ћу на лице места показати и све што истражни судија од мене буде тражио и такође изјављујем да ћу одговорати на постављена питања истражног судије у присуству мог браниоца адв. Радомировић Весне. На питање истражног судије да ли је пре убиства Зорана Ђинђића долазио на ово место и ако јесте из којих разлога, те посебно да ли је на овом терену пуцао из неке пушке а ако јесте када је то било, са ким је ту био и како је дошао на лице места, из које пушке је пуцао, колико пројектила је испалио, са ког места је пуцао и шта је била мета у коју је пуцао, осумњичени изјављује: Ја се сада не могу тачно сетити датума али знам да је било десет до дванаест дана пре убиства Зорана Ђинђића, да сам на ово место дошао заједно са Милетом Луковићем, званим Кум. Дошли смо аутомобилом марке БМВ 5, сиви металик боје. То је службени аутомобил МУП-а Србије и ЈСО-а рег. ознака БГ, не знам тачно број регистарских ознака. На ово место смо дошли поподне са намером да ја испробам пушку марке «Хеклер и Кох» Г3 немачке производње 308 Винчестер. У овој пушци био је оквир са одговарајућим мецима, пун оквир, дакле 20 метака. Аутомобил сам возио ја и паркирао сам га тако да је аутомобил стајао на десној страни коловоза с тим да је предњи део аутомобила био окренут у правцу Иришког венца. Пушка је била у гепеку аутомобила те када сам ја аутомобил овако паркирао отворио сам гепек и извадио пушку. Нисам имао ништа посебно чиме бих обележио место за гађање те сам ту у гепеку случајно пронашао једне новине, новине са укрштеним речима које су биле старе и запрљане. Те сам новине дао Луковићу и рекао му да их постави на удаљености од око 200 метара од места где је био аутомобил у правцу Иришког венца. Он је то и урадио с тим да могу рећи да је те новине, укрштенице, ставио на један штап дрвени са леве стране коловоза гледано у правцу Иришког венца на удаљености како сам већ рекао преко 200 метара. Ја сам потом сео у аутомобил на место сувозача, отворио сам десна врата до овог седишта где сам седео и онда сам узео пушку коју сам напред описао. Ставио сам је на отворена врата док сам ја био у седећем положају у аутомобилу. Видео сам мету коју је поставио Луковић – новине, укрштенице и потом сам пуцао у мету с тим што наводим да сам испалио само један метак. У време када сам ја испалио само један метак Луковић је стајао код мете. Ја сам онда отишао до места где је била постављена мета и где је био Луковић и пошто сам видео да сам мету погодио сматрао сам да не треба даље да пуцам тако да смо се онда Луковић и ја вратили до аутомобила. Могу речи да смо се све скупа ту задржали релативно кратко време, по мојој слободној оцени негде око 10 минута. Чауру од испаленог пројектила нисам тражио нити сам је узео а такође нити те новине, укрштенице нисам узео са собом. Потом смо Луковић и ја сели у наведени аутомобил и вратили се за Београд. Како сам већ напред навео, ја сам том приликом хтео да

проверим да ли пушка добро функционише, да ли је исправна. На питање истражног судије да ли је раније био на овом месту, осумњичени изјављује: Ја сам раније долазио на ово место, познајем овај терен па сам из тих разлога изабрао ово место да проверим да ли пушка добро функционише. На питање Окружног јавног тужиоца ко му је дао ову пушку осумњичени изјављује: На то питање нећу да одговорим. На питање Окружног тужиоца да ли је из те пушке убијен премијер Зоран Ђинђић, осумњичени изјављује: На то питање нећу да одговорим. Од стране истражног судије затражено је од осумњиченог да покаже где је паркирао аутомобил што је осумњичени и урадио а што је од стране крим. техничара фотографисано и снимљено видео камером. Потом је од стране крим. техничара претражена банкина поред коловоза са десне стране од места где је осумњичени показао где је аутомобил био паркиран те је на банкини испод лишћа у шипражју пронађена једна чаура. Место где је пронађена је фотографисано и снимљено видео камером а чаура је изузета са лица места ради вештачења. Потом је од стране истражног судије од осумњиченог затражено да покаже где је била мета у којој је пуцао те је осумњичени идући у правцу Иришког венца коловозом од места где је пронађена чаура показао са леве стране коловоза гледајући у правцу Иришког венца место где је била постављена мета. На том месту претраживањем терена пронађени су једне запрљане новине са укрштеним речима на којима је видно оштећење за који постоји сумња да је оштећење од пројектила. Ове новине, укрштенице, су фотографисане и изузете са лица места. Такође је пронађено дрво, штап за који је осумњичени навео да су ове новине, укрштенице биле прикачене. На овом дрвеном штапу уочљива су оштећења која се за сада не могу идентификовати. Штап је фотографисан од стране крим. техничара и снимљен видео камером и исти је изузет са лица места. Показивање лица места као и проналажење трагова су извршена у условима дневне видљивости. Коловоз и банкина су суви а за време трајања ове истражне радње видљивост је добра и нема падавина. Истражни судија је издао наредбу да се изврши балистичко вештачење чауре пронађене на лицу места ради упоређивања са чаурама пронађеним приликом увиђаја поводом смрти Зорана Ђинђића 12. 03. 2003. године.

Завршено читање записника о спровођењу ове истражне радње.

Председник већа: Молим да се на документ камери покаже фотодокументација Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Управе за борбу против организованог криминала. Предмет показивање лица места, упуцавања снајпера од стране осумњиченог Звездана Јовановића на Фрушкој гори у Београду 23. 04. 2003. године.

Имамо фотодокументацију, фотографије од броја 1 закључно са фотографијом број 17.

Фотографија број 1 испред које стоји легенда - шири изглед лица места, пут од Чота према Иришком венцу.

Фотографија број 2 – ближи изглед са фотографије број 1.

Фотографија број 3 – шири изглед лица места пут од Иришког венца према Чоту.

Фотографија број 4 – ближи изглед са фотографије број 3.

Фотографија број 5 – шири изглед лица места на коме осумњичени Јовановић Звездан показује пронађене новине које су служиле као мета за упуцавање снајпера.

Фотографија број 6 – шири изглед места проналаска новина означен бројем 1.

Фотографија број 7 – ближи изглед фотографије број 6 на којој се виде те укрштенице означене бројем 1.

Фотографија број 8 – новине «Пирамида» број 66 које је осумњичени извадио из гејека свог аутомобила приликом упуцавања снајпера.

Фотографија број 9 – детаљ уласка пројектила на новинама.

Фотографија број 10 – детаљ изласка пројектила на новинама.

Фотографија број 11 – шири изглед проналаска чауре са десне стране пута гледано према Иришком венцу означене бројем 2.

Фотографија број 12 – ближи изглед са фотографије број 11.

Фотографија број 13 – детаљ чаура.

Фотографија број 14 – осумњичени Јовановић Звездан показује како је из свог возила извршио упуцавање снајпера са сувозачевог седишта фотографисано у правцу Чота.

Фотографија број 15 – начин упуцавања фотографисано према Иришком венцу односно према мети.

Фотографија број 16 – ближи изглед са фотографије број 15, стрелица показује импровизовану мету од новина.

Фотографија број 17 – приказује осумњиченог Јовановић Звездана са својим браниоцем на месту показивања.

Ближи изглед са фотографије број 15, стрелица показује импровизовану мету од новина. Можете ли мало то да приближите? Добро, хајмо даље.

Фотографија број 17 приказује осумњиченог Јовановић Звездана са својим браниоцем на месту показивања. Добро. Сад смо завршили са седамнаестом фотографијом, само још мало.

Приказаћемо фотодокументацију Министарства унутрашњих послова – Управе за борбу против организованог криминала, није наведен број, фотодокументација, место где је планиран атентат на Председника Владе Србије у Бубањ потоку ознака «Београд 23. 04. 2003. године», од фотографије број 1 закључно са фотографијом бр. 6.

Фотодокументација, место где је планиран атентат на Председника Владе Србије у Бубањ потоку, Београд 23. 04. 2003. године. Хајдемо даље.

Фотографија број 1, шири изглед заравни у Бубањ Потоку поред десне траке Ауто-пут Ниш-Београд са које је планиран атентат на Председника Владе Србије. Добро, хајдемо даље.

Фотографија бр.2, ближи изглед са фотографије број 1. Хајдемо даље.

Фотографија бр. 3, део десне траке ауто-пута Ниш-Београд где је требала да буде заустављена колона возила у којој се налазио Председник Владе Србије. Добро, хајдемо даље.

Фотографија број 4, зараван са земљаним путем гледано од ауто-пута. Добро, хајдемо даље.

Фотографија број 5, шири изглед земљаног пута гледано према ауто-путу за Београд. Даље.

Фотографија број 6, ближи изглед са фотографије број 5. Добро, хајдемо даље.

Завршено приказивање овог фотоалбума.

Фотодокументација Министарства унутрашњих послова –Управа за борбу против организованог криминала, фотодокументација, место покушаја атентата на Председника Владе Србије код Спортске хале «Лимес» на Новом Београду 23. 4. 2003. године. Фотографије су од фотографије са бројем 1 закључно са фотографијом број 4.

Фотодокументација, место покушаја атентата на Председника Владе Србије код Спортске хале «Лимес» на Новом Београду, Београд 23. 04. 2003. године. Хајмо даље.

Фотографија бр.1, шири изглед места покушаја атентата на Председника Владе Републике Србије код Спортске хале «Лимес» на Новом Београду. Фотографисано са места где су се налазили осумњичени Јовановић Звездан и други. Добро, идемо даље.

Фотографија број 2, ближи изглед десне траке ауто-пута Београд-Загреб где је требало да буде заустављена колона аутомобила у којој се налазио Председник Владе Републике Србије. Хајмо даље.

Фотографија број 3, изглед лица места фотографисано према хали «Лимес», стрелица показује место где се налазио осумњичени Звездан Јовановић и други. Можемо ли то мало да приближимо ту стрелицу да видимо? Хајдемо даље.

Фотографије број 4, осумњичени Звездан Јовановић у тренутку показивања места где се налазио приликом покушаја атентата на Председника Владе Републике Србије. Приближите и то мало. Добро. Показана је фотодокументација.

Молим режију да нам пусти овај ЦД са показивањем места одакле је извршено упуцавање на Фрушкој Гори, записника о увиђају који је сачинио истражни судија Окружног суда у Сремској Митровици, истражни судија Бранка Банчевић.

Констатујем да смо извршили увид у видео запис као доказ за који смо на почетку донели решење. У склопу овога прочитала сам кад сам читала овде записник о показивању лица места од стране осумњиченог и увиђај на лицу места, па у последњем ставу стоји: «Истражни судија издао наредбу да се изврши балистичко вештачење чауре пронађене на лицу места ради упоређивања са чаурама пронађеним приликом увиђаја поводом смрти Зорана Ћинђића 12. 03. 2003. године». Након тога имамо

вештачење од стране МУП-а под бројем Ве. 2050/03 у погледу вештачења те чауре. Питам странке да ли сте сагласни да прочитамо то вештачење, па након узимања примедби можемо одлучивати даље да ли то да се користи као доказ или не.

Заменик Специјалног тужиоца: Да.

Заменик специјалног тужиоца је сагласан. Шта мисли одбрана? Добро, то ћемо ставити примедбе.

Адв. НН: Да, да, ја сам против тога да се чита уопштено и ово што смо до сада погледали је губљење времена, али суд је одлучио па, према томе противим се овоме да читамо све то.

Председник већа: Шта кажу остали браниоци? Добро. Онда, за сада то нећемо читати.

Адв.НН: Само принципијелно, молим Вас, који год доказ спроводимо, ако можемо само да знамо дан унапред како би се припремили. Ја сам случајно имао овај записник овде и дао га колеги Вукасовићу не знајући да ћемо то данас спроводити.

Председник већа: Добро, сви то имате у списима и то је предвиђено. Сви сте добили копије колега, али то је оно што је предложено уз оптужницу, ништа то није тајно ни планирано ни рађено. Него је било времена.

Адв. НН: Сагласан сам. Него нисам знао да ћемо баш данас то спроводити. Јер да сам знао ...

Председник већа: Нисам ни је знала, право да Вам кажем док ми није остало време, Ви сами видите да су ови сведоци опширни, данас је остало времена, па да не бисмо посебно због тога одложили.

Адв. НН: Сагласан сам у свему. Само да знам да би могли да се припремимо.

Председник већа: Добро. Хајде сада да чујем да ли имате примедбе на изведени доказ. Заменик Специјалног тужиоца и пуномоћници оштећених немају примедби. Да ли одбрана има примедби? Добро. Да, пошто се ради о његовом оптуженом за реч се јавља бранилац опт. Звездана Јовановића, адв. Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја бих морао да пођем прво од једне ствари да ово што смо данас видели управо показује један правни скандал. Оно што је рађено од стране тужилаштва уз дозволу присутног колеге тужиоца односно заменика и оно што је рађено на лицу места. Да кренем прво од фотографија које смо гледали па ћемо се онда вратити на овај филм или свеједно можемо од филма па на фотографије.

Председник већа: Можете, Вама се то поклапа.

Адв. Ненад Вукасовић: Па видите, прво смо прочитали, мада још нисте донели одлуку, бар нисам чуо да је веће донело одлуку у смислу да ли ово представља доказ или не него смо га извели ваљда као некакав материјал у склопу списка. Говорим о овоме показивању лица места, односно о увиђају. Прво овај документ није ни једно, ни друго, него нешто треће. Ово је саслушање осумњиченог Звездана Јовановића у шуми. Због тога што су постављана одређена питања, вођен је са њим, чим је имао поверљив разговор са браниоцем, говорим о овоме везано за Фрушку Гору. Показивање лица места није урађено у присуству истражног судије, у присуству тужиоца, чак ја не знам да ли су били истражни судија и тужилац.

Председник већа: Па, ово двоје су истражни судија и тужилац.

Адв. Ненад Вукасовић: Не знам.

Председник већа: Ево, прочитала сам кад сам читала записник...

Адв. Ненад Вукасовић: Не, не, не. Ви сте прочитали записник. Једно је записник. Ја питам овде на филмском материјалу.

Председник већа: Сад ћу да Вам кажем, по филму препознајем колегу судију Врховног суда Србије који је био у то време, овај...

Адв. Ненад Вукасовић: Зато што ће овај материјал прећи границу ове земље, знате и ја сада питам, вероватно ћемо то завршити негде, ко зна где и на којим све интерацијама, па ме занима, где се овде види, на овом снимку да се ради о истражном судији и тужиоцу. Знам и ја о коме се ради, али ја нећу да препознајем ни Банчевићку ни Аћимовића, јер то је исти тим који Вам се појављује. А то је врло чудно и код Ивана Стамболића. Знате, појављује се у једном другом контексту. Знам и ја због чега су, значи о томе ћемо, о том потом, када будемо давали оцену неких доказа, одакле Аћимовић и Бранка Банчевић заједно. Али ја на снимку не видим и нећу да знам ко су они. Ко је ова госпођа? Је л` то бранилац или није бранилац, о чему се ту ради? Ја то не знам по снимку.

Какав поверљив разговор, где је то вођено? Не видим, видим да се само пуши, смеје и прича. Добро, то није на крају ни битно. Шта је битно овде? Звездан Јовановић је требао да одговара на некаква питања постављена од стране, ако је то истражни судија. Кажем ако је. И ако је тужилац. Пошто питања овде су постављена, није упозорен да то може бити употребљено против њега као доказ, на одређена питања. Дакле, онај члан 13 и тако даље и у коначном, ово је само названо показивање лица места од стране осумњиченог и увиђај на лицу места, међутим, овде се ради и о саслушању осумњиченог за убиство премијера, дакле Звездан Јовановић у својству осумњиченог на лицу места од стране истражног судије и тужиоца и овде немамо нигде потпис Звездана Јовановића на свакој страници да је овај сагласан са овим што је давао исказ овде. Ако погледамо сада филм, па и фотографије, дакле у склопу једног и другог, да не губим превише времена и да Вам одузимам, видећемо следеће. Прво да кренем ето од те Фрушке горе с обзиром да је овде тај записник преда мном који је потписала само истражни судија Бранка Банчевић под условом да је то она на фотографији а ми сада кажемо да јесте, препознајемо је, можда овако приватно али то се никога не тиче, приватно не знам никога, Бранка Банчевић. Шта се овде ради? Ко је пронашао укрштеницу? Можемо да вратимо цео филм, без икакве малициозности, без икаквог цинизма, без ичега, савршено хладно Вам говорим као колега и правник, ко је пронашао укрштеницу? Пронашао је полицајац. Нигде Звездан Јовановић овако прстом није показао ни према жбуну, ни према било ком делу, да не улазим у то што је лоша техника, не чују се разговори, и тако даље, па пола не можемо да разумемо шта причају али да се вратимо на те кључне тачке две. Новине и чауре. Новине које су касније обележене су куполицом број 1 доноси полицајац и то можемо да проверимо, то је нешто што је видљиво на филму. Под два, имао пресек филма, значи сечење кадра. И следећи кадар је, већ имамо куполицу број 2 на којој се налази чаура. Нигде не видимо Звездана Јовановића. Ако то упоредимо са фотографијом број 5, са Фрушке Горе видимо да тамо стоји, испод пише Звездан Јовановић показује на новине. Погледаћете, Звездан Јовановић са лисицама стоји овако, испред њега су новине. Он чак у новине и не гледа. Ево и то можемо да погледамо на фотографији број 5 па ћемо се уверити у том смислу да ли евентуално ја сам можда нешто погрешно или нисам. Али, не. Он је само фотографисан поред новина. Дакле, новине је донео полицајац, Звездан Јовановић не показује куполице са бројем 2, ознака за чауру, апсолутно не знамо ко је то пронашао и уз овај додатак да ово не може бити показивање лица места и увиђај, то је прва и основна моја примедба на ово, с тим што ћу дакле завршити касније. Хајде да се вратим, да не би губили у времену, када је у питању Бубањ Поток и «Лимес», ја постављам питање зашто овде, на Фрушкој Гори за чауру је присутан адвокат, ако је то адвокат, не знам ко је та госпођа у лила, ако

је то истражни судија, не знам да ли је то она, нико се ту није представио ко је и шта је, ако је то истражни судија онај господин са брчићима и наочарима, не знам, јер не познајем га уопште, никад нисам био тамо у том делу, где су код хале «Лимес»? Тамо видимо господина кога сам стицајем околности упознао овде за овом говорницом и то би требао да буде Милан Новаковић, ако се добро сећам. Видимо само дијалог између Милета Новаковића и Звездана Јовановића. Погледајмо филм испред хале «Лимес» и филм код Бубањ Потока који се не разликују много, у смислу своје садржине. Видећете само један дијалог где њих двојица нешто причају, овај сугерише, не сугерише, Миле Новаковић, да не улазим сада у то. Где видимо показивање лица места? И коначно, у коју радњу сада то спада, да ли је то показивање лица места, пред ким и зашто је сада разлика код хале «Лимес» и овде са пробом пушке где се овде створи, како се наводи у овом документу, и бранилац и истражни судија и тужилац. А шта је са халом «Лимес», а шта је са, хала «Лимес» је обухваћена у оптужници, а горе ова није обухваћена колико ми се чини у смислу кривичног дела, извршења кривичног дела. Па ни Бубањ Поток није обухваћен у смислу извршења кривичног дела оптужницом. Где су ту онда адвокат, поверљив разговор, где је тужилац, где је истражни судија, ако су већ хтели да то спакују у један део који би нам говорио да се примењује Законик о кривичном поступку? Дакле, комплетан овај филм је једноставно један филм. Прво смо, нећемо да губимо време око тога, то сте и сами видели. Филм од, рецимо колико траје, ако неких тамо седам временских зона гледамо, то је возња, као да смо на неким дечјим игрицама и возимо се до Новог Сада. Но, то није све то битно и тако даље. Чему ти снимци? То је да се остави један утисак једне велике стручности, једне велике пажње која је посвећена свему томе а у суштини у оном правом правном смислу ми овде немамо апсолутно словима и бројевима ништа, и онда није ни чудо што је веће у претходном сазиву у коме сте Ви били овде присутни и донело одлуку да ово не може да служи као доказ. Разлог због чега је вратио Врховни суд ја не могу да коментаришем и не желим овом приликом да коментаришем али видећете да ово апсолутно не може попримити ни облик ни «д» од некаквог доказа који би могао бити спроведен и мој је предлог да се апсолутно донесе решење односно предлог већу да се донесе решење да се ово комплетно заједно са овом правном срамотом, овим филмом издвоји из списка и да ово апсолутно не може служити ни као доказ и не дај Боже да ово погледа неко са стране од странаца и да каже каква смо земља и шта ми све користимо овде као доказе. Толико, хвала.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч?

Бранилац првооптуженог Милорада Улемека адвокат Слободан Миливојевић, изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, ја сам наравно колеги Вукасовићу уступио право првенства из простог разлога што се у највећем делу ових доказа, условно их називам, односе на окривљеног Звездана Јовановића. Но, принципијелно пре свега имам примедбу због чега се уопште веће одлучило да емитује и видео запис и фотодокументацију и записник о показивању лица места пре него што је донело одлуку о томе да ли ће то извести као доказ или не. Ја се извињавам...

Председник већа: То је Врховни суд тако рекао.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, ја ћу замолити за време док макар говорим да ме колегиница саслуша да ми не упада.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Ја слушам.

Адв. Слободан Миливојевић: Али упали сте ми у реч, али нема везе, ја то помно пратим.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Извињавам се колега.

Адв. Слободан Миливојевић: Нема везе. Примљено извињење. Идемо даље. Дакле, сматрам, лично моје уверење, зато и износим овакву принципијелну примедбу из сасвим опет па другог разлога. Осим чињенице за коју сам дубоко убеђен да је требало прво да донесете решење којим ћете одлучити о томе да ли ћете извести као доказ или не, па потом емитовати ове доказе и саопштити или прочитати. Други разлог што управо комплетан видео запис и фотодокументацију, дакле комплетан видео запис и фотодокументацију могу сматрати као некаквом или пропагандно - рекламним материјалом или едукативном неком наставном видео запису и фотодокументацији која може да послужи само млађим полицајцима, али како, како не треба да се ради. На крају, још само да истакнем основну примедбу и предлог наравно поводом ових основних примедби, примедба је да тај докуменат носи наслов записник о показивању лица места. Показивање лица места, ја знам, моје скромно знање из области процесног кривичног законодавства је да показивање лица места не постоји као доказ који је предвидео Законик о кривичном поступку. Онда не видим разлога да се такав записник може користити као доказ. Дакле, не видим основу и потпору у Законнику о кривичном поступку. Бубањ Поток и Лимес, то је само показивање лица места. Дакле, из тих, а и из свих ових осталих, пре

тога што сам изнео разлоге, да не бих био преопширан, трудим се колико могу, али бројност је неких околности које треба истаћи, дакле управо због тога што је то само показивање лица места, због тога и сматрам да тај део треба потпуно издвојити. Други разлог везан је и за Фрушку Гору где је установљена некаква комбинација, претходно показивање лица места, а онда увиђаја и саслушања осумњиченог или испитивање окривљеног, јер, не знам, тамо је што каже колега Вукасовић, ја се нећу упуштати у то, ја не знам који је статус он тамо имао, да ли је имао статус осумњиченог или статус окривљеног.

Председник већа: Где?

Адв. Слободан Миливојевић: На Фрушкој Гори. Прво од тога зависи коју форму тај записник треба да има. Шта треба да садржи и на који начин треба да се сачини тај записник. Али друго, или прво што је важно, то је пре доласка истражног судије полиција је започела показивање лица места или увиђај. Ако је то увиђај, који прихвата и истражни судија после тога, онда то није урађено у складу са одредбама Закона о кривичном поступку јер само под условом да постоје неотклоњиве сметње, да постоји могућност уништења трагова до доласка истражног судије полиција је овлашћена да лоцира и фиксира трагове. У овом случају то није случај и нису имали никаква овлашћења да изврше било какво лоцирање и фиксирање трагова, нити да изврше увиђај. Приметили сте, не желим наравно да се враћам на видео запис, ви сте приметили један кратак дуел након доласка истражног судије и тужиоца са једним од полицајаца односно са двојицом. Па један коментар у смислу, па знате ови у Београду наши не излазе. Ваљда зато што је био близу УБПОК и време акције «Сабља» па су се плашили да изађу. Не говорим о томе да колеге са тих разлога нису излазиле, него зато што нису биле обавештаване уопште о радњама које полиција предузима. Дакле, да завршим, предлажем да се због тога што нису прибављени у складу са одредбама Закона о кривичном поступку и записник и видео запис и фотодокументација и наравно сходно томе и све оно остало што је проследило из овога као што је балистичко вештачење и тако даље, издвоји из списка.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч?

Бранилац окривљеног Саше Пејаковића и Жељка Тојаге адвокат Крсто Бобот. Изволите.

Адв. Крсто Бобот: Захваљујем судија. Ја се у свему придружујем примедбама колеге Вукасовића и Миливојевића. Подржавам њихове предлоге. Имам само да додам једну ствар. Прво, суд је донео решење,

доказ да изведе, снимак и фотодокументацију као доказ. Значи, то је одлука овог већа. Самим тим сматрам да је суд извео доказ који по закону не може бити доказ. Оно што сам ја хтео да додам да се не би понављао, то је, једна фрапантна чињеница, на читавом овом филму налази се снимљен разговор оперативног полицајца са осумњиченим лицем. То у најбољем случају за полицију може да има некакав третман претходних обавештења датих органима унутрашњих послова, пре покретања кривичног поступка. То је разговор претпостављам Милета Новаковића са сада оптуженим Звезданом Јовановићем који они воде без присуства адвоката, без присуства судије, без упозорења, без записника, без ичега, који се снима на Бубањ Потоку, снима се код хале «Лимес» и сада се презентира као некакав крунски доказ. То је судска пракса одавно заузела став да не може бити доказ. Не може бити доказ оно што је неко испричао полицајцу без присуства браниоца, без упозорења о својим правима. Ако то усвојимо у нашој судској пракси да нам то буде доказ, шта је ко причао полицајцима кад га уз пут воде по Београду и по Фрушкој Гори, па онда ми као браниоци можемо да напустимо суднице, онда ће сви предмети бити решени. Сматрам да ово није смело да се изведе у овој судници пре одлуке већа која би морала бити другачија, а то је да се ово издвоји из списка. Толико. Хвала.

Председник већа: Да ли се још неко са бранилачке стране јавља за реч?

Констатујем да се нико од бранилаца више не јавља за реч да стави примедбу на изведени доказ.

Да ли неко од оптужених има нешто да примети?

За реч се јавља оптужени Звездан Јовановић. Изволите.

Опт. Звездан Јовановић: Добар дан. председавајућа, пре свега мени је драго што је овај снимак приказан у овом суду. То ће вам у сваком случају показати шта је то Миле Новаковић радио у свом том времену. Ја ћу само да напоменем да овде, на овом снимку, односно у овом читању се напомиње да су ме водили 15.-ог на Фрушку Гору, а 23.-ог код хале «Лимес» и Бубањ Поток, ако се не варам. То није тачно. Све ово што се дешавало и код Бубањ Потока и код хале «Лимес», дешавало се 15.-ог. Значи, истог дана све ово се дешавало. И то овим редоследом како је приказано на овом, само кажем редослед, на овом снимку. Дакле, прво су ме одвели, али то нема у снимку, одведен сам у УБПОК на разговор код Милета Новаковића. И ту је значи почела та припрема за све ово што треба да се дешава. Дакле, ту је почела и она уцена о оној причи како он и даље држи, значи, моју породицу под контролом, нема

проблема, немају за сада никаквих проблема, да сада не улазим у то. Значи то уцењивање. И припрема шта ћемо тај дан да радимо. Дакле, где ме је упутио да ћемо да радимо то, то, то и то. Идемо прво код Бубањ Потока, код хале «Лимес». Да ће он да иде напред аутомобилом пошто ја нисам знао где је то, да ће он да покаже и онда ту наставља прича. Комплетан овај снимак који је показан овде, дакле, он је у сегментима пресецањем, дакле, нема онога што се дешавало, дакле, заустављан где су мене упућивали шта ја треба да причам и шта ја треба да радим. Комплетан овај снимак значи што се види. Друга ствар, значи, што се тиче самих ових доказа председавајућа, немају везе са мном. Код Бубањ Потока, код хале «Лимес», није био ни судија, ни истражни судија, ни адвокат, ни нико. На Фрушкој Гори нико није био, ни судија, ни тужилац, ни адвокат, док није урађена сва она припрема, док нису поставили тај папир, док мени није упућено шта треба да радим. Миле Новаковић и особа у зеленој вијетнамци са малом камером су људи који су организовали и фабриковали тај доказ, те доказе, назови доказе. Ја Вам значи одговорно тврдим, значи, више пута сам сниман пре доласка судије на Фрушкој Гори. Стајали смо на свако брдо, на свакој, ваљда да покажу како сам ја то наводно тражио. И снимали су ме не сваком брду. Онда смо, када смо код тог наводног папира, чак су ми и давали у руке да држим и снимали су ме у томе. Значи тај наводни доказ су ми дали и снимали су ме са тим. Све то пре доласка истражног судије. Пре доласка адвоката, пре доласка овога. Дакле, ниједан доказ пред судијом није. И то да Вам кажем, ја стварно више не могу то да понављам. Упуцавање, испробавање пушке једним јединим метком, то је глупост. Велика глупост. Имали сте овде прилику чак и оног назови вештака МУП-а који је овде пуцао из те пушке, који је само функционалност пушке да би испробао, он је испалио десет метака. Да не говорим о прецизности. Ово је, председавајућа, један велики, ја бих Вас молио, тамо је било више лица. Ја не могу да тврдим да су сви они учествовали у том. Оног за кога знам сигурно да је учествовао у фабриковању, то је Миле Новаковић који је био са мном, али није хтео да иде на Фрушку гору. Зашто? Јер је управо упутио овога. Преда мном му је рекао да ће да ми, овај, да ми помогне и да ће овај све да одради, да ми покаже где је тачно и шта. Унапред је рекао да код другог, трећег брда стане, а онда су они продужили, на свако брдо смо стајали, па смо се враћали два пута и онда су ме наместили код тог папира и онда снимали и сликали. Одговорно тврдим овом већу, молио бих, ја претпостављам да међу тим људима горе има тих поштених људи који ће рећи да ли је то било овако како ја тврдим. Овај комплетан, комплетан овај, значи снимак, је испресецањем на управо оним местима где су мени давали инструкције, та особа у зеленој вијетнамци, и давали инструкције шта, како и где. Та се особа није видела, ја је нисам видео ни на једном снимку ни на слици, ту особу у зеленој вијетнамци. А убеђен сам да је то она особа, по фаци, рекао бих

по ономе што сам видео, то је она особа која је била испред улаза број 5. Дакле, која се видела испред улаза, чак мислим и да има на оном снимку од «Б-92».

Председник већа: Добро. Имате ли још нешто да додате?

Опт. Звездан Јовановић: Не. За сада не. Само бих волео да се ово провери, да се да овај снимак на проверу да ли је сечен, да ли постоје оригинали овог снимка.

Председник већа: Ја сам пустила оно што су нам доставили као оригинални снимак уз допис тужиоца.

Опт. Звездан Јовановић: Молим?

Председник већа: Ја сам пустила оно што су ми доставили као оригинални снимак.

Опт. Звездан Јовановић: Председавајућа, оригинални снимак, снимано је камером. Камером је снимамо, не може да буде оригинални снимак. Ако је оригинални снимак како су могли онда то наводно 23.-ег да снимају, па тек онда 15.-ог. Разумете редослед? Мислим, јасно Вам је да не причам. Ја бих молио само толико. Хвала.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч од оптужених?

Јавља се оптужени Симовић. Изволите.

Не тражите реч, је ли тако?

Молим изјашњење заменика Специјалног тужиоца у вези предлога одбране и оптуженог Звездана Јовановића за издвајање из списка.

Заменик Специјалног тужиоца: Против.

Председник већа: Добро. Да ли има још неко нешто да каже?

Нема више нико ништа да примети.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Прекида се главни претрес.

Наставак главног претреса се одређује за:

18. јануар 2007. године у 9,30 часова.

Сутра имамо она три сведока из крим. технике.

Записничар

Председник већа-судија

ОК 0171